Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2232 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 6 iulie 1956

CHEMARE către constructorii de pe toate șantierele tineretului

Brigadierii, muncitorii, tehnicienii, funcționarii și inginerii de pe șantierul național al tineretului Uzina de superfosfați și acid sulfuric-Năvodari, însuflețiți de Directivele Congresului Partidului Muncitoresc Romîn, cheamă la întrecere socialistă în cinstea zilei de 23 August colectivele tuturor șantierelor naționale și regionale ale tineretului din patria noastră, luîndu-și următoarele angajamente:

Planul de producție pe perioada 1 iulie — 23 August îl vom realiza în proporție de 102 la sută și vom preda următoarele obiecte:

Cu recepție: 3 locuințe pentru familiști a cîte două apartamente, la data de 15 august, cu 45 zile înainte de termen; clădirea autogării la data de 10 august; un bloc pentru nefamiliști la data de 20 august, cu 40 zile înainte de termen.

In folosință: magazia de utilaje și materiale — la 15 august; sala de cazangerie a atelierului mecanic — la 20 august; clădirea punctului sanitar și poartă — la 20 august; un bloc pentru nefamiliști — la 23 August.

Gata pentru montajul agregatelor tehnologice: depozitul de acizi — la 25 iulie; subsecția de spălare acid sulfuric — la 10 august.

Vom reduce prețul de cost al lucrărilor cu 0,5 la sută peste sarcina de plan și vom realiza economii de materiale în valoare de 80.000 lei la cherestea, laminate, ciment, cărămizi și agregate.

Toate lucrările vor fi de cea mai bună calitate.

Indicii de exploatare la utilaje vor fi îmbunătățiți cu 15 la sută față de trimestrul II.

In formele de calificare la locul de muncă vom cuprinde cel puțin 35 la sută din numărul brigadierilor existenți pe șantier.

Pentru realizarea acestor angajamente vom lua următoarele măsuri tehnico-organizatorice și social-culturale:

Betoanele vor fi executate centralizat.

Unele elemente de construcții din laminate vor fi înlocuite cu elemente prefabricate din beton armat.

Se va extinde folosirea cofrajelor de inventar din beton armat; la cofrajele elementelor de beton armat se vor folosi caloți metalici.

Tencuielile vor fi executate mecanizat.

Prin mecanizarea lucrărilor, darea lor în acord global și organizarea muncitorilor în brigăzi complexe și de specialitate, vom spori productivitatea muncii.

Vom folosi materiale din resurse locale: balastiere, cariere, vărării și înlocuitori de cărămizi din deșeuri ceramice.

Prin conteinerizarea transporturilor și o judicioasă depozitare, conservare și manipulare vom reduce pierderile admise la materialele de masă.

Vom întocmi grafice decadale de lucru, cu sarcini concrete de producție și mișcarea fiecărui utilaj.

Lucrul în două schimburi va fi extins la: tractoare, autocamioane, stații de preparare a betonului și macarale.

Vom crea condiții optime pentru desfășurarea activității cultural-educative în rîndul constructorilor.

Se vor desăvîrși lucrările de organizare și înfrumusețare a grupului social.

100 de tineri brigadieri vor fi antrenați pentru a obține insigna G.M.A. gradul I.

Prin muncă voluntară vom construi un teatru-cinema în aer liber și o bază sportivă cu terenuri de fotbal, volei, baschet, popice și pistă G.M.A.

Vom forma o brigadă artistică de agitație.

Vom participa la concursul „Iubiți cartea" și vom organiza jocuri de tabără și recenzii.

Luîndu-ne angajamentele de mai sus, chemăm brigadierii, muncitorii și tehnicienii de pe toate șantierele naționale și regionale ale tineretului să lupte cu dîrzenie pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan pe șantierele respective, pentru introducerea metodelor noi în construcții și ridicarea productivității muncii, pentru ridicarea continuă a calității lucrărilor, pentru reducerea prețului de cost al lucrărilor și pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de trai.

Șeful șantierului, ing. I. CHIRCH

Secretarul organizației de bază P.M.R., V. ALEXANDRU

Secretarul comitetului U.T.M., V. ISPAS

Președintele comitetului de întreprindere, A. CRICITOIU

Statutul — lege a vieții utemiste

Al II-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor și-a încheiat lucrările. Făcînd bilanțul activității bogate în realizări a Uniunii Tineretului Muncitor, analizînd neajunsurile muncii organizației noastre și căile înlăturării lor, Congresul a trasat utemiștilor un vast program de muncă pentru înfăptuirea hotărîrilor istorice ale celui de al II-lea Congres al partidului.

Congresul a adoptat noul Statut al Uniunii Tineretului Muncitor, legea fundamentală a organizației noastre. Respectarea și traducerea în viață a prevederilor Statutului este obligația de căpetenie a fiecărui utemist.

Noul Statut al U.T.M., publicat ieri, oglindește experiența politică și organizatorică dobîndită de Uniunea Tineretului Muncitor în răstimpul de la Congresul de unificare. In el sînt definite scopul și sarcinile U.T.M., principiile sale de organizare, îndatoririle și drepturile utemiștilor.

„Uniunea Tineretului Muncitor din Republica Populară Romînă — se arată în capitolul introductiv al Statutului — este organizația revoluționară de masă care unește în rîndurile sale masele largi ale tinerilor muncitori, țărani muncitori, elevi, studenți și intelectuali din țara noastră".

Statutul definește că U.T.M. educă tînăra generație în spiritul ideilor marxism-leninismului, se ocupă de ridicarea nivelului politic, cultural și de călirea fizică a tineretului, cultivă la tineri dragostea și devotamentul nemărginit față de scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă, dragostea și recunoștința față de Uniunea Sovietică, prietenia și frăția cu țările care construiesc socialismul, cu oamenii muncii și cu tineretul democrat din toate țările. U.T.M. cere membrilor săi să fie luptători neobosiți pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului, constructori înflăcărați ai socialismului.

Uniunea Tineretului Muncitor își datorează existența sa Partidului Muncitoresc Romîn. Cu dragoste și grijă părintească conduce și educă partidul ajutorul și rezerva sa de luptă — organizația comunistă a tineretului — luminîndu-i calea, ferind-o de greșeli și dibuiri, transmițîndu-i uriașa sa experiență.

Conducerea de către partid a fost și este izvorul forței și succeselor Uniunii Tineretului Muncitor. Acest principiu de cea mai mare însemnătate pentru întreaga noastră organizație și pentru fiecare utemist în parte este oglindit în capitolul introductiv al Statutului U.T.M. unde se arată că „Uniunea Tineretului Muncitor își desfășoară întreaga sa activitate sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn".

Acum, cînd întregul nostru popor luptă cu avînt pentru înfăptuirea celui de-al doilea plan cincinal, organizațiile U.T.M. sînt chemate să participe mai activ la construcția economică și culturală, să sporească contribuția tineretului la creșterea producției în industrie și agricultură, la ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost în toate ramurile economiei naționale. Partidul prețuiește mult inițiativa, spiritul inovator al utemiștilor. Statutul cere organizațiilor U.T.M. să folosească în mod activ dreptul acordat de partid de a dezbate larg și de a pune în fața organizațiilor de partid respective toate problemele muncii întreprinderilor, instituțiilor etc. în vederea lichidării lipsurilor din activitatea acestora.

Prin întreaga lor activitate în producție, la învățătură și în munca politică, utemiștii se pregătesc pentru a fi demni să devină membri ai partidului. Primirea în rîndurile eroicului partid al clasei muncitoare este cea mai mare onoare pentru un utemist.

In Statutul adoptat de Congres este definită mai clar calitatea de membru al UTM, ceea ce are o mare însemnătate ținînd seama că spiritul activ al organizației noastre, contribuția ei la înfăptuirea directivelor partidului depind în primul rînd de calitatea membrilor ei. „Poate fi membru al U.T.M. — se spune în articolul 1 al Statutului — orice tînăr de la 14 la 26 ani, cetățean al Republicii Populare Romîne, care recunoaște Statutul U.T.M., activează în una din organizațiile sale, se supune tuturor hotărîrilor Uniunii Tineretului Muncitor și plătește cotizația de membru.

Cel ce exploatează munca altora nu poate fi membru al U.T.M.".

Uniunea Tineretului Muncitor unește în rîndurile sale partea cea mai înaintată a tineretului din țara noastră, fiind în același timp o școală de educație comunistă, de călire politică a tineretului. Calitatea de membru al U.T.M. este titlu de cinste, dar și de mare răspundere. „A fi membru al Uniunii Tineretului — spunea V. I. Lenin — înseamnă a face în așa fel încît să închini munca ta, forțele tale, cauzei comune".

Uniunea Tineretului Muncitor trebuie să se ocupe permanent de creșterea rîndurilor sale, să atragă noi și noi tineri în organizație, ridicînd în același timp calitatea de membru al U.T.M.

Utemistul trebuie să fie exemplu în muncă și învățătură, să studieze necontenit marxism-leninismul, să-și însușească cu perseverență știința, cultura, tehnica, să-și perfecționeze continuu calificarea profesională, să pună toată puterea sa fizică și intelectuală în slujba luptei pentru construirea socialismului.

Apărarea marilor noastre cuceriri socialiste este o datorie sfîntă a fiecărui utemist, a fiecărui tînăr patriot. Utemiștii trebuie să păzească și să întărească prin toate mijloacele proprietatea socialistă — baza sfîntă și de neatins a regimului democrat-popular, să respecte și să întărească disciplina în muncă și disciplina de stat, să dea dovadă de vigilență politică, să fie gata să-și închine patriei toate forțele, la nevoie și viața.

Uniunea Tineretului Muncitor cere membrilor săi să fie cinstiți și curajoși, să-și însușească și să aplice principiile moralei comuniste, să lupte împotriva naționalismului, împotriva superstițiilor, huliganismului și a atitudinii netovărășești față de femeie.

Statutul consfințește în același timp drepturile inalienabile ale fiecărui utemist — dreptul de a participa la dezbaterea tuturor problemelor muncii U.T.M. în adunările organizațiilor utemiste și în presa U.T.M., să aleagă și să fie ales în organele de conducere, să ceară să participe personal în toate cazurile în care urmează a se lua o hotărîre privind activitatea sau purtarea lui, să se adreseze cu orice chestiune oricărui organ al U.T.M., inclusiv Comitetului Central.

Principiul călăuzitor care stă la baza structurii organizatorice a U.T.M. este centralismul democratic, ceea ce înseamnă: alegerea organelor de conducere de jos și pînă sus; obligativitatea organelor de conducere de a prezenta periodic dări de seamă în fața organizațiilor U.T.M.; o disciplină utemistă unică pentru toate organizațiile și toți membrii U.T.M.; supunerea fără rezerve a minorității în fața hotărîrilor majorității; obligativitatea hotărîrilor organelor superioare pentru organele inferioare și pentru toți membrii organizației.

Congresul al II-lea al UTM a chemat pe toți membrii organizației noastre să ducă o luptă hotărîtă împotriva metodelor cancelarist-birocratice de muncă, împotriva palavragiilor și a celor ce se înstrăinează de munca practică, care rup legătura cu masa tineretului — practici care au adus daune atît de mari activității U.T.M. Ascuțișul criticii și autocriticii trebuie îndreptat tocmai împotriva acestor metode și a celor care le practică, indiferent de funcția ce o dețin aceștia în organizație. Acesta este un drept, dar tot odată o obligație a fiecărui utemist. Impiedicarea membrilor U.T.M. de a-și îndeplini aceste îndatoriri, înăbușirea criticii — se arată în Statut — aduce un mare rău muncii U.T.M. și de aceea este inadmisibilă în activitatea membrilor U.T.M.

Adevărații stăpîni în Uniunea Tineretului Muncitor sînt membrii ei. Utemiștii discută și hotărăsc toate problemele muncii organizației — fie direct, în adunările generale ale organizațiilor de bază, fie prin reprezentanții aleși de ei — la conferințele raionale, orășenești, regionale și la Congresul Uniunii Tineretului Muncitor.

Unul din principiile care decurg din democrația internă a organizației este principiul conducerii colective. In fruntea organizațiilor U.T.M. nu stau anumite persoane, ci organe colegiale de conducere — comitete și birouri — care

(Continuare în pag. 2-a)

Declarația președintelui Consiliului de Miniștri al R.P.R. Chivu Stoica

făcută posturilor de radio ale Societății Mutual Broadcasting System din S.U.A. cu prilejul Zilei Independenței S.U.A.

Președintele Societății de radio americane Mutual Broadcasting System, John B. Poor, a solicitat tov. Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., cu prilejul zilei de 4 iulie, Ziua Independenței și sărbătoarea națională a S.U.A., o declarație cu privire la ideea de independență.

Publicăm mai jos textul declarației tovarășului Chivu Stoica:

„Sînt bucuros că pot trimite poporului Statelor Unite ale Americii, în numele poporului romîn și al meu personal, cele mai bune urări cu prilejul Zilei Independenței.

Independența este o cauză scumpă poporului nostru.

Noi, romînii, am trăit secole întregi sub stăpînire străină, de la cea otomană la cea nazistă și am luptat din toate puterile pentru obținerea libertății și independenței naționale.

Un eveniment de mare importanță în această luptă l-a constituit insurecția armată din 23 August 1944, care a răsturnat dictatura fascistă, a alăturat Romînia națiunilor care luptau împotriva fascismului și a deschis țării noastre calea adevăratei libertăți și independențe. Independența națională dobîndită de poporul romîn prin lupte grele stă azi la temelia progresului economic și cultural al întregii țări. Ea stă la temelia politicii sale externe de coexistență pașnică, deoarece noi pornim de la convingerea că relații cu adevărat sănătoase nu pot exista decît între state ce-și respectă reciproc independența națională.

Noi sîntem bucuroși că din ce în ce mai mulți sînt americanii care cinstesc jertfele aduse de poporul romîn în lupta sa îndelungată împotriva jugului străin și care recunosc progresele realizate de el de cînd și-a dobîndit deplina independență. Noi ne exprimăm și cu acest prilej dorința sinceră de a dezvolta între țara noastră și S.U.A. bune relații economice, culturale și politice, în folosul păcii și colaborării popoarelor, în spiritul respectului reciproc al independenței naționale.

Poporul romîn prețuiește declarația de independență din 4 iulie 1776 ca pe un act care a avut o mare însemnătate pentru dezvoltarea ulterioară a poporului american ca și pentru progresul cauzei independenței popoarelor în întreaga lume.

Acest act proclamă dreptul popoarelor la o dezvoltare independentă, dreptul de a-și alege sau schimba singure, fără amestesc din afară, forma de guvernămînt.

Astăzi lupta pentru independența popoarelor a intrat într-o etapă superioară, transformîndu-se în procesul uriaș de eliberare a popoarelor din țările coloniale și dependente.

Luptătorii de azi pentru independență îi recunosc și îi cinstesc pe făuritorii declarației de la 4 iulie ca pe niște eroici luptători pentru o cauză nobilă.

In încheiere, mulțumesc pentru posibilitatea care mi s-a oferit de a mă adresa pe această cale poporului Statelor Unite ale Americii, iubitor de pace și progres".

Sute de tineri pleacă în ajutorul G. A. S.

Ieri spre seară, la comitetul orășenesc U.T.M. București putea fi observată o animație deosebită. In scurt timp, în curte s-au adunat cîteva sute de tineri. Erau brigadierii care au răspuns cu entuziasm chemării comitetului orășenesc U.T.M. de a pleca în gospodăriile agricole de stat din împrejurimile orașului spre a da ajutor la muncile agricole ce se desfășoară în perioada aceasta.

O parte dintre tineri, cum sînt cei 116 elevi de la Școala medie de comerț, au plecat încă de aseară. Acum, ei efectuează primele ore de muncă la gospodăria agricolă de stat din Domnești.

Tot aseară, 120 de brigadieri s-au îndreptat către gospodăria agricolă de stat din Dudu. Astăzi dimineață au plecat la Pantelimon 100 de brigadieri, elevi și studenți, iar la Mogoșoaia 80.

După Congresul U.T.M. întrecerea socialistă în rîndurile tineretului se intensifică. Utemistul Szombori Lajos, rabotor la fabrica „Encsel Mauriciu" din Tg. Mureș, folosind metode înaintate, își depășește norma cu 150-200%.

Înainte și după asfințit

Soarele scăpătase spre asfințit. Sulițele lui de foc poleiau cu aur întreaga cîmpie: pulberea drumului, firul ierbii unduit de adierea caldă a vîntului, mlădițele viguroase din lanurile de porumb și floarea-soarelui; strălucea capota mașinii noastre.

Gonind în întîmpinarea razelor de foc, șoferul fu nevoit să-și înfunde zdravăn șapca pe cap pentru a-și apăra ochii de văpaia ce se concentrase în sticla parbrizului. Deodată, șoferul, aplecat pînă atunci asupra volanului, îndreptîndu-și spatele și lăsîndu-se pe spătarul canapelei, exclamă cu năduf:

— In sfîrșit!..

In fața noastră, în cîmpie se conturau siluete negre ce se mișcau ritmic. Erau cei pe care-i căutam, colectiviștii din satul Grăniceru, raionul Negru-Vodă, ieșiți la prașila a doua a porumbului și a florii-soarelui.

O apăsare scurtă a piciorului, o smucitură însoțită de o aplecare înainte cu revenire și mașina cu motorul bîzîind încă, se opri. Siluetele, dezdoindu-se și ieșind din ritmul obișnuit, rămaseră locului. Ne apropiarăm și făcurăm cunoștință.

— Șimu Abdula — și mîna ne fu strînsă de un tînăr vînjos cu chip măsliniu, cu fața lătăreață, specific tătară; pe frunte vîntul îi juca zulufii rebeli ai părului negru.

— Aurelia Manea. Sfiala cu care își rostea numele se părea a fi în ton cu ființa ei plăpîndă, arsă acum de vînt și cu cosițele decolorate de soare.

Mlădiindu-se cu grația specifică dansatoarelor asiatice, o tînără înaltă, făcută parcă pentru a fi balerină, fixîndu-ne cu doi ochi migdalați, își șopti numele:

— Servie Abgeli.

Pe un ton răstit și mofluz se prezentă și tînărul ce stătuse pînă atunci lîngă noi:

— Dumitru Argintaru.

Și ca orice revedere, bucuria reintîlnirii vechii noastre cunoștințe, fosta delegată la Congresul U.T.M., Umiran Abdula, nu fu mică.

Mai în șagă, mai în serios, cîteva clipe schimbarăm vorbe cu tinerii colectiviști. Umiran însă, potrivindu-și năframa pe cap și aplecîndu-se asupra sapei, curmă taifasul:

— Pe noi ne iertați acum, tovarășe. La treabă, fetelor. Dați zor băieți că uite soarele acum se duce.

— Da, da, completă Servie. Mai avem cîte un rînd de „scos" și facem norma pe două zile.

Un timp am rămas locului, privindu-i. Mișcările le erau egale și repezi ca într-un dans, imagine întregită mai mult de scînteierea sapelor lucitoare. Din cînd în cînd, cîte unul aplecîndu-se pe coada sapei smulgea sau îndrepta cu grijă cîte o tulpină de porumb.

Șoferul, un tînăr tare neastîmpărat, îmi întrerupse contemplarea.

— Știți, am făcut rost de două sape. Hai să-i dăm și noi. Să le facem praf pe frumoasele astea.

Propunerea, cu toată tendința vădită a șoferului „de a le face praf" pe fete, nu era rea. Mă gîndeam însă că nepricepuți cum eram, nu numai că n-o să ținem pasul, dar o să tăiem plantele și pe lîngă că ne vom face de rîs, vom face și pagubă gospodăriei. Infruntîndu-mi sfiala, pornii totuși pe urma șoferului.

Cum era de așteptat, apariția noastră cu sapele pe umăr fu salutată de un val de rîsete și un nesfîrșit lanț de glume.

— Șoferule, virează mai la dreapta că tai porumbul!

Glumele sînt glume. Am roșit puțin, dar nu ne-am supărat, mai ales că din mijlocul tinerilor s-a desprins Argintaru, care s-a arătat a fi foarte binevoitor în a ne iniția în tainele prășitului. N-avurăm însă parte să ne bucurăm prea mult de bunăvoința dascălului nostru. Fetele îl luară pe sus.

— Invățătorule, lasă-te de meserie. Prinde cu nădejde coada sapei și dă. Tovarășii n-au venit să învețe a prăși de la unul ce dă pe la cîmp numai pe la zile mari.

— N-o mai face pe învățatul că și așa n-o să scrie nimic despre tine.

— Ei ho, ho, ce ne tot zoriți atîta? N-ați citit în ziare? Sînt gospodării care nici n-au terminat prașila întîia, iar noi..

— Iți place mereu să spui noi. Noi am făcut, noi am dres, dar pe la cîmp dai numai la zile mari. Și-apoi ai uitat de hotărîrea adunării generale? De luni mergem la gospodăria de stat să-i dăm ajutor. Cele 30 ha. de porumb pe care el l-au prășit o dată, mai trebuie totuși îngrijite.

Am mai încercat o vreme fără succes să ne ținem pe urma tinerilor colectiviști. Am renunțat apoi în favoarea rezolvării altor treburi reporterești și nu a fost nici o pagubă: colectiviștii au terminat în ziua aceea de prășit a doua oară cele 30 hectare cu porumb și 16 cu floarea-soarelui.

★

Cerul era spuzit de stele, iar strălucirea mată a lunii și cea mereu vie a luceafărului veneau să sporească beția de miresme a teilor înfloriți. Din partea de nord, în satul cufundat în tăcerea nopții, răzbăteau zvonuri de glasuri vesele. Șoferul fu cel care mă scoase și de data aceasta din încurcătură.

— ...La gospodărie. Au început repetiția. Deslușindu-mi probabil nedumerirea, continuă: mi-a spus o cadînă. Frumoasă fată, deșteaptă și nu fuge de muncă. E felceriță în sat, casieră la gospodărie și cu toate astea tot iese la cîmp.

— Cine?

— Servie. Nu-s minciuni, am stat de vorbă cu paznicul.

Ascultînd vorbele informatului șofer ajunserăm la sediul gospodăriei. Sala de ședințe era viu luminată, iar larma glasurilor vesele era acum acoperită de acordurile unui dans popular ro-

(Continuare în pag. 2-a)

Marinari militari s-au întîlnit cu delegatul lor la cel de al II-lea Congres al U. T. M.

Cele trei catarge ale bricului „Mircea" se văd de departe, din oraș. De cîteva zile, nava-școală este ancorată la locul ei obișnuit. Marți, pe bordul vasului a avut loc un eveniment deosebit. După ora prînzului, cînd echipajul era liber pe dunetă („puntea întreruptă"), au fost aduse bănci și în cîteva clipe s-au adunat toți matrozii. Ei au aflat cu mult înainte că le va vorbi căpitanul Hera, delegat la cel de al II-lea Congres al U.T.M.

Tovarășul Hera a povestit în amănunțime despre Congres, despre entuziasmul delegaților și prieteniile încheiate cu reprezentanții tinerilor de peste hotare. Vorbitorul a arătat că delegații la Congres au primit cu satisfacție ștafeta marinarilor de aici, din Constanța. El a amintit că a transmis Congresului salutul apărătorilor hotarelor noastre maritime și în cuvîntul său a ridicat probleme ale organizațiilor U.T.M. de pe nave.

Vorbitorul a amintit sarcinile pe care Congresul le-a trasat utemiștilor din forțele noastre armate.

Mulți utemiști au luat cuvîntul la discuții. Cartnicul I. Avram, matrozul Ion Lascu, matrozul Augustin Cădaru, cartnicul major Ion Chiriță și alții au vorbit despre sarcinile organizației U.T.M. a navei școală și au criticat lipsurile ce mai dăinuie în activitatea lor. Mulți utemiști și-au luat angajamentul să-și ridice necontenit pregătirea de luptă și politică.

Tovarășul locotenent-major Dumitru Bonaciu a spus în cuvîntul său de încheiere: „Noi nu putem da o normă în plus ca în industrie sau în agricultură, însă o bună pregătire de luptă și politică în scopul apărării liniștii muncii pașnice a poporului — iată norma pe care o vom îndeplini cu prisosință".

Sosirea în Capitală a delegației parlamentare a R. P. R. care a vizitat R. P. Bulgaria

Joi la amiază s-a întors în Capitală venind de la Sofia delegația Marii Adunări Naționale a R.P.R., care a vizitat țara vecină și prietenă la invitația Adunării Populare a R. P. Bulgaria.

Delegația a fost alcătuită din deputații Mihail Roșianu, membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R., scriitorul Geo Bogza, Ștefan Bontea, director al I.P.R.O.M.E.T., Irina Răchițeanu, artistă emerită a R.P.R., Gheorghe Codru, secretar al Comitetului regional Galați al P.M.R., Dumitru Dejeu, președintele sfatului popular al regiunii Hunedoara, prof. univ. Victor Cheresteșiu, director adjunct al Institutului de Istorie al Academiei R.P.R., Maria Zidaru, președinta gospodăriei agricole colective din satul Păulești, regiunea Baia Mare, ing. Al. Drăgan, director al Trestului de prelucrare a țițeiului Ploești, Nicolae Popa, activist al C.C. al P.M.R., Constantin Adochiței, maistru crescător de vaci, Erou al muncii Socialiste, Constantin Mesteacăn, învățător.

La aeroportul Băneasa membrii delegației au fost întîmpinați de tovarășii Mihai Mujic, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R., Avram Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R., Petre Niculescu, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale a R.P.R., Gh. Vidrașcu, membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R., A. Mălnășan, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, Isachie Rădan, vicepreședinte al Sfatului Popular al Capitalei, P. Babuci, director în Ministerul Afacerilor Externe, Caius Franțescu, șeful Protocolului Ministerului Afacerilor Externe, de deputați ai Marii Adunări Naționale, de reprezentanți ai presei și radiodifuziunii.

Au fost de față membri ai Ambasadei R. P. Bulgaria la București, în frunte cu ambasadorul Stoian Pavlov. (Agerpres)

Convorbire prietenească la C.C. al U.T.M.

In ziua de 4 iulie a.c., a avut loc la Comitetul Central al U.T.M. o convorbire prietenească între delegația Tineretului Popular din R.P.F. Iugoslavia la cel de al II-lea Congres al U.T.M., compusă din tovarășii: Budislav Soskici, membru în Prezidiul C. C. și Kosara Pavlovici, membră în Comisia Internațională a C. C. a Tineretului Popular din R.P.F.I. și tovarășii Virgil Trofin, prim secretar al C.C. al U.T.M., Ion Cîrcei și Cornelia Mateescu, secretari ai C.C. al U.T.M.

Discuțiile sincere și cordiale au prilejuit un folositor schimb de vederi asupra unor probleme privind relațiile tineretului și organizațiilor de tineret din cele două țări.

Ambele delegații au salutat cu profundă satisfacție restabilirea și întărirea continuă a legăturilor prietenești între cele două popoare, declarația comună a guvernelor R.P.R. și R.P.F.I. și comunicatul privind restabilirea legăturilor dintre Partidul Muncitoresc Romîn și Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia. In convorbirea prietenească a celor două delegații s-a subliniat dorința Uniunii Tineretului Muncitor din R.P.R. și a Tineretului Popular din R.P.F.I. de a contribui prin toate mijloacele la lărgirea colaborării multilaterale, prietenești, între tineretul Republicii Populare Romîne și Republicii Populare Federative Iugoslavia.

In scopul cunoașterii reciproce și a schimbului de experiență între cele două organizații de tineret, s-a stabilit organizarea unor vizite reciproce, a unor schimburi de delegații de tineret și de ziariști, a schimbului de informații, publicații, articole și material documentar etc., luîndu-se și primele măsuri în acest sens.

C.C. al U.T.M. a acceptat invitația de a trimite în luna noiembrie o delegație a U.T.M. în R.P.F. Iugoslavia.

Convorbirea între reprezentanții tineretului romîn și iugoslav reprezintă un pas important pe calea continuei întăriri a legăturilor tradiționale, frățești, care unesc tinerii și organizațiile de tineret ale celor două țări prietene, pentru un larg schimb de experiență între organizațiile noastre, pentru întărirea prieteniei tineretului iubitor de pace de pretutindeni.

În clipele libere, brigadierii vizitează cetatea Sighișoarei

Șantier lîngă cetatea Sighișoarei

(De la brigada noastră volantă: M. Zonis, R. Costin și Fl. Popa).

Istoria șantierului e scurtă, dar s-au petrecut atîtea în cele cîteva săptămîni de cînd au sosit aci brigadierii încît ți se pare că s-au scurs luni.

În încăperea strîmtă și neprietenoasă a sediului conducerii șantierului, îl ascultăm pe tovarășul Gancz, organizatorul regional. O masă veche și roasă, o etajeră din cîteva scîndurele suprapuse pe care odihnesc o pereche de bocanci nepurtați, un cuier și multă umezeală. Casa în care ne aflăm e încă udă; abia ieri sau alaltăieri au părăsit-o zidarii. Rezemat de ușă, un băiețan de vreo 15-16 ani ne privește stăruitor cu ochii mari și rotunzi. Vasile Bec ne-a întovărășit la dorința noastră de a-l găsi pe comandant.

... Chiar a doua zi după sosirea pe șantier, un grup de tineri s-a pregătit de plecare. Umblau vorbe cum că pe șantier nu se plătește nimic brigadierilor. Seara, în dormitor, discuțiile deveneau aprinse. Doi dulgheri din Cund părăsiseră în zori șantierul. Bec Vasile făcu sfat cu consătenii săi. Toți cei opt din Țigmandru erau în aceeași echipă.

Cînd Bec, căruțaș la gospodăria agricolă de stat din comună, a aflat că se deschide un șantier al tineretului, nu stătu mult pe gînduri și-și părăsi boii, care și așa se pare că-l cam plictiseau. Așa că vorbele purtate aci despre munca voluntară îi atraseră atenția, dar nu-l copleșiră. Își văzu mai departe de treabă, socotind că cel mai bun lucru ar fi să se convingă cu ochii lui cum stau lucrurile. Ce bine ar fi făcut și Ion Cristea, tractorist din Saschiz, dacă ar fi judecat și el așa! Nu știm care instructor al comitetului raional U.T.M. Sighișoara îi băgase în cap cum că pe șantier va lucra chiar din primele zile ca tractorist. Dar cum de tractoare n-avea nimeni nevoie în zilele acelea, Cristea se întoarse în Saschiz. N-ar trebui însă să se mire nimeni, dacă mîine, poimîine, el se va reîntoarce pe șantier unde au început să urule tractoarele.

De aci, din cele petrecute în primele zile ale șantierului se desprind cîteva învățăminte: în primul rînd, tare bine ar fi ca instructorii de la comitetele raionale U.T.M. să înțeleagă cît de păgubitor e să facă promisiuni demagogice tinerilor. De ce să li se spună brigadierilor că pe șantier „curge lapte și miere", că fiecare se va califica imediat ce va sosi acolo... Iar, în al doilea rînd, te întrebi pentru ce sînt aduși pe șantier într-un procent așa de mare oameni calificați strungari, frezori, ajustori, tineri care au mare căutare în uzinele noastre? E drept, brigadierii muncesc aci cu mult entuziasm. Adesea conducerea întreprinderii de construcții se miră de însuflețirea cu care lucrează băieții. Nici un om sub normă. E un lucru mare!

De curînd au fost tare mîhniți brigadierii că nu li s-au încredințat săpăturile speciale la fundații. E, bineînțeles, o lucrare grea, de răspundere. Organizatorul regional a stat de vorbă cu inginerul Andoni. Pînă la urmă a cedat, deoarece nu este cunoscător în problemele de construcție — cum ne-a spus chiar el — și, în fața argumentelor inginerului, s-a resemnat.

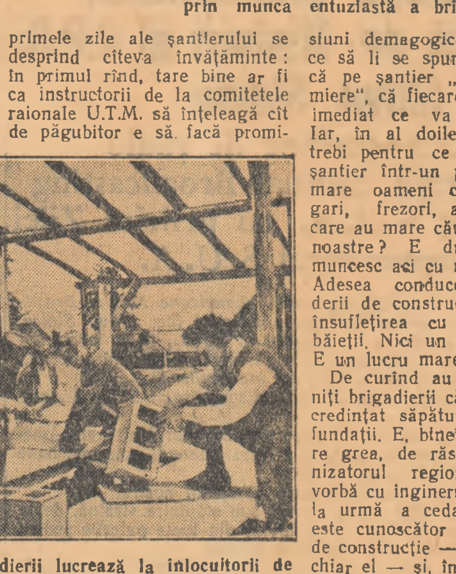
Se poate ca inginerul Andoni să aibă dreptate... De aci însă relese necesitatea ca măcar unul dintre conducătorii tineretului de pe șantier să fie inginer, un specialist în construcții, care să-și spună cuvîntul cu greutate în cele mai diferite probleme care privesc brigăzile.

În curînd, pe șantierul combinatului de sticlă și faianță se vor deschide cursurile de calificare de 6 luni pentru fierari, betoniști, dulgheri, vopsitori etc. În același timp, sînt așteptați aci alți 150 de brigadieri. Lucrarea fiind de mare amploare, cere brațe multe. Acum cîteva zile, la poarta șantierului au venit Nicolae Bec și Zaharia Felea din Țigmandru. Au privit atenți, au cercetat liniștiți și-au spus că peste cîteva zile, după ce termină de lucrat pămîntul acasă, vin și ei.

Kellner Iosif, comandantul șantierului, se plînge adesea că n-are o clipă liberă: mereu sosesc noi tineri pe șantier. E semn bun!

Astăzi — aci e un cîmp întins, brăzdat de camioane, utilaje. Dar curînd se va ridica, prin munca entuziastă a brigadierilor, o nouă fabrică de sticlă.

Un pas spre calificare: brigadierii lucrează la înlocuitorii de cărămizi. Tehnicianul Ion Stoian verifică o piesă din beton.

Scrisoare către redacție

AMBIȚIA TITLULUI

Mulți absolvenți ai școlilor medii poate se află în mare încurcătură. Ce să facă mai departe? De cine să asculte în alegerea drumului: de părinți, prieteni, profesori, sau să țină seama numai de aptitudinile lor? M-am gîndit să scriu această scrisoare pentru că poate experiența mea, nu prea fericită, le va ajuta să nu greșească.

O să le vorbesc despre mine; despre planurile și proiectele mele de acum doi-trei ani și despre ce au ajuns aceste planuri și proiecte în momentul de față.

Am terminat liceul în 1953 și ca toți colegii mei mă pregăteam să dau examen la o facultate. În liceu, după părerea profesorilor și colegilor, n-am fost un element rău, lucru de altfel oglindit și în diploma de absolvire pe care sînt trecute două medii de patru, iar restul de cinci.

Acest lucru m-a făcut să cred că îmi este accesibilă orice facultate cu toate că în liceu și în școala elementară mă atrăgeau mai mult științele sociale, istoria.

Dar, cum în școală „era la modă" ingineria și pentru a nu fi mai prejos de alți colegi care terminaseră cu medii mari, m-am înscris pentru examenul de admitere la Facultatea de construcții civile din București.

Desigur că această specialitate este foarte importantă pentru economia noastră, însă eu nu am ținut seama de faptul că pe mine mă atrag alte profesii și am hotărît să o urmez fără a mă gîndi la consecințe.

Examenul l-am trecut cu destulă ușurință. În toamna aceluiași an, am devenit student la Facultatea de construcții civile și industriale. Prima sesiune de examene am trecut-o fără restanțe și fără să depun eforturi deosebite. Acest lucru m-a făcut să iau lucrurile ușor și să nu mă preocupe îndatoririle școlare. Mă ocupam cu alte lucruri: istorie, literatură, politică internațională, lucrări economice — vechile mele pasiuni. Doar din rușine față de colegi, mai puneam din cînd în cînd mîna pe cursul de matematici sau pe cel de mecanică.

A doua sesiune de examene a mers destul de greu. Rezultatul: 5 examene luate, iar la două nu m-am prezentat. Despre cele două restanțe n-am spus o vorbă acasă.

În toamnă le-am luat, dar de acum încolo facultatea nu mă mai atrăgea cu nimic. Lipseam de la cursuri nemotivat, în care timp citeam cărți din specialitățile care mă interesau. Audiam conferințe în acest sens, eram la curent cu tot ceea ce se întîmpla pe plan internațional și toate acestea căutam să le interpretez în fel și chip și să mi le explic.

În acest timp, absențele nemotivate se înmulțeau și în noiembrie 1954 mă văd amenințat de exmatriculare. După nenumărate audiențe la decanat, mi se schimbă sancțiunea: repetenție directă. Pe de o parte, am primit acest lucru cu oarecare liniște — mă așteptam să se întîmple așa ceva. Dar pe de altă parte, mă mustra conștiința amarnic și regretam ceea ce făcusem; mama mea (tatăl e mort), și-a pus speranța în mine cheltuind bani pentru ca eu să ajung inginer (așa cum singur hotărîsem), iar eu... Dar nu puteam să mai îndrept nimic și mă gîndeam că acest lucru îmi va schimba preocupările pe viitor.

În 1955, încep din nou anul. Eu anul doi, colegii mei de liceu anul trei. Dar de învățat materiile care se predau la cursuri tot nu le învățam cum trebuie și mă mulțumeam cu ceea ce rețineam de la orele de curs, ceea ce desigur nu era suficient. Cu toate că nu pierdeam nici o oră de curs, nu scăpam nici conferințele cu caracter social, nu începeam să citesc.

Și mă gîndeam din ce în ce mai des la posibilitatea care ar exista să mă înscriu la o facultate care să corespundă aspirațiilor mele. Va fi greu — îmi spuneam,—au trecut trei ani, ani pe care eu i-am pierdut și mama va fi supărată pe mine pentru că nu am respectat munca ei, nu i-am îndeplinit visul de a mă vedea inginer. Dar ce să fac, nu sînt făcut pentru inginerie. De ce să nu mă duc acolo unde pot da maximum?

Cunosc concepțiile absolvenților care ies de pe băncile școlilor medii și știu că unii gîndesc și ei poate ca mine. Dar ar putea face ca greșit cum l-am făcut eu. Poate nu toți din această categorie s-ar lăsa de facultatea pe care și-au ales-o, cum m-am lăsat eu: ar urma-o pînă la sfîrșit — mai bine sau mai prost — dar sînt sigur că gîndul le va zbura tot timpul la ceea ce le-ar fi plăcut să facă și n-au făcut.

Nu vreau să le dau nici un sfat, n-am eu autoritatea morală de a da sfaturi pe aceeași linie. Am vrut doar să le arăt absolvenților ce înseamnă să te lași mînat numai de ambiția de a avea un titlu, influențat de sfaturile unor „binevoitori" și să nu faci ceea ce te atrage, ceea ce ai siguranța că vei duce la capăt.

STELIAN DASCĂLESCU
Vulcan, raionul Petroșani

Statutul — lege a vieții utemiste

(Urmare din pag. 1-a)

rezolvă toate problemele și conduc munca acestor organizații în colectiv.

Caracterul colectiv al muncii organelor utemiste garantează competența conducerii, adoptarea celor mai juste măsuri în toate problemele. Trebuie să luptăm pentru aplicarea consecventă a principiului conducerii colective, pentru respectarea prevederilor statutare cu privire la convocarea regulată a plenarelor comitetelor U.T.M.

Stabilind atribuțiile și sarcinile organelor superioare de conducere ale U.T.M., precum și ale organelor locale (regionale, raionale, orășenești), Statutul definește clar locul important ce-l ocupă în sistemul Uniunii Tineretului Muncitor organizațiile de bază. Fiind legate nemijlocit de masele largi ale tineretului, organizațiile de bază U.T.M. sînt chemate în primul rînd să antreneze tineretul la construcția economică și culturală, să-l educe, să vegheze la respectarea drepturilor lui.

Organizațiile de bază trebuie să organizeze învățămîntul politic al utemiștilor, să educe pe tineri în spiritul marxism-leninismului, al moralei comuniste, să poarte grijă calificării profesionale a tinerilor. Ele trebuie să mobilizeze tineretul din întreprinderi și unitățile socialiste din agricultură la îndeplinirea planurilor de producție, printr-o participare activă la întrecerea socialistă și întărirea disciplinei în muncă; să desfășoare munca politică de convingere în rîndul tinerilor țărani muncitori asupra superiorității agriculturii socialiste și să-l antreneze la lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Organizațiile de bază sînt obligate să se îngrijească de continua îmbunătățire a condițiilor de muncă și viață a tineretului, de organizarea în mod plăcut și educativ a timpului său liber prin acțiuni culturale și sportive de masă, să trezească interesul tinerilor pentru literatură, știință, tehnică, sport.

Partidul ne învață că prin muncă, prin activitatea comună în cadrul organizației se înfăptuiește adevărata educație comunistă. Fiecare utemist, fără excepție, trebuie să sprijine prin munca sa organizația din care face parte. De aceea, una din atribuțiile organizației de bază este repartizarea unor sarcini concrete fiecărui utemist și controlarea îndeplinirii lor.

Trebuie desfășurată, în același timp, muncă politică mai intensă pentru atragerea celor mai buni tineri în U.T.M. Această sarcină revine în primul rînd organizațiilor de bază, care sînt cele mai apropiate de masele largi ale tineretului.

Statutul adoptat de Congres este o armă de luptă pentru ridicarea calității de membru a utemiștilor, pentru îmbunătățirea activității în tregii noastre organizații. Respectarea prevederilor lui este obligația fiecărui utemist. El va trebui studiat pe larg în organizațiile U.T.M., pentru ca toți utemiștii să cunoască, să înțeleagă, să respecte obligațiile lor statutare.

„Scînteia tineretului"

Pe urmele sezisărilor sosite la redacție

● Tînărul Vesa Achim de la gospodăria de locuințe minieră dorește mult să se califice în meseria de zugrav-vopsitor. El însă nu are un loc stabil de muncă fiind mutat de la un maistru la altul — ne scrie un corespondent din Petroșani.

Făcînd cunoscut acest lucru Direcției generale a cărbunelui din Valea Jiului, aceasta a creat condiții prielnice pentru calificarea tînărului Vesa Achim.

● Din comuna Pătulele, raionul Vînju Mare, am primit acum cîtva timp o scrisoare în care se spune:

„Biblioteca din comuna Pătulele, Gioarsă Viorica, nu-și face conștiincios datoria. În ultimul timp bibliotecara spune că nu mai distribuie cărți, deoarece s-a plictisit de această muncă și așteaptă să fie înlocuită. Cititorii din această comună cer să fie luate de urgență măsuri pentru ca biblioteca să fie pusă la dispoziția lor în mod permanent, iar tovarășa Gioarsă să fie scutită de plictiseală, înlocuind-o din această muncă".

Dorința tinerilor a fost îndeplinită de secția culturală a raionului Vînju Mare, care la sezisarea noastră a înlocuit-o din munca de bibliotecară pe Gioarsă Viorica.

Înainte și după asfințit

(Urmare din pag. 1-a)

mînesc. Feriți de privirile artiștilor și asistenței, ne-am retras într-un colț mai dosnic. În mijlocul sălii patru perechi de dansatori își corectau mișcările după ritmul muzicii și sfaturile instructorului.

Curios, însă. Dînd cu privirea ocol sălii, am descoperit o mulțime de tineri necunoscuți și asta în ciuda faptului că în ziua aceea făcusem cunoștință cu toți tinerii ce se lăudau la muncă. Dar cum asta? Umiran îmi spusese că toți tinerii vin la muncă. O glumă însă a aceleiași Seroie avu darul să-mi risipească nedumerirea.

— Ce tot te umfli așa Ulea, că doar nu tu, ci Umiran a fost la Congres. De fapt — continuă fata — tu nici nu ai merita să joci cu ea. Ea-i fată harnică, colectivistă, pe cînd tu...

— Dar ce, eu nu-s harnic și nu-s și eu în sectorul socialist?

— Oi fi tu, dar în întovărășire. În locul lui Umiran eu nici n-aș juca cu tine. N-ai fost în stare să-ți lămurești părinții și crezi c-ai s-o convingi pe ea?

Flăcăul nu se lăsă mai prejos:

— Ia nu te mai ofări atît. Lutfi al tău nu-i tot întovărășit?

— Da, dar el la toamnă intră în gospodărie. Nu-i așa Lutfi?

— Sigur.

— La toamnă. La toamnă intru și eu.

Intr-adevăr, Umiran avea dreptate. Dacă oamenii, tinerii întovărășiți nu-și atrag să joace, ce să facă să își petreacă alături de colectiviști, ei vor desluși mai repede calea spre viața cea nouă ce se făurește în gospodăria colectivă. Mult nu va mai trece și ultimele familii de țărani muncitori din sat, patruzeci la număr, constituite acum în întovărășire, vor intra în marea familie a colectiviștilor.

Repetiția la dansurile romînești și tătărești, la scenetă și la cuplete a continuat — împletită cu glume — pînă tîrziu. La plecare am fost pus iar în încurcătură. Șoferul dispăruse. L-am căutat pe ici, pe colo, dar fără succes. După puțin timp își făcu și el apariția. Era plin de praf și murdar de ulei pe față și pe mîini. Scuturîndu-se, ținu să se scuze:

— Știți... colectiviștii au o mașină și m-au rugat să le pun la punct motorul.

Abia cînd am ieșit din sat și-a dat pe față gîndurile.

— Nu au șofer. Salariul, ce-i drept, e mai mic, dar aș vrea să rămîn pe mașina lor. Știți, mașina...

Parcă pentru mașină voia el să rămînă!...

I. ȘERBU

Utemistele Maria Iuhasz și Magdalena Lonyi lucrează în secția de artă populară a cooperativei de lemn și mobilă „21 Decembrie" din Timișoara. Confecționarea obiectelor decorative din lemn necesită talent, atenție și încordare. Cele două utemiste au făcut dovada acestor calități, fapt care le-a atras cinstea și prețuirea tovarășilor de muncă și, sîntem siguri, mulțumirile cumpărătorilor.

Foto: AGERPRES

Dezvoltarea învățăturii marxist-leniniste despre trecerea de la capitalism la socialism în documentele Congresului al XX-lea al P. C. U. S.

Timpurile noastre cunosc o incomparabil de largă și profundă pătrundere a ideilor socialismului în masele milioanelor de oameni ai muncii. Tocmai datorită victoriei construcției socialiste și trecerii la făurirea comunismului în U.R.S.S., datorită triumfului ideilor socialismului pe un teritoriu uriaș cuprinzînd 1/4 din întreaga suprafață a lumii — idealurile socialismului pun stăpînire pe cugetul majorității populației planetei noastre. Problema trecerii la socialism se pune la ordinea zilei în noi țări ale lumii.

În asemenea condiții, o deosebită însemnătate teoretică și practică are cunoașterea căilor de trecere de la capitalism la socialism, ale transformării revoluționare a societății. Marxism-leninismul luminează mișcării muncitorești și partidelor sale de avantgardă înțelegerea condițiilor specifice existente astăzi în diferite țări, spre a găsi căile potrivite trecerii la socialism. Al XX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, generalizînd noua experiență istorică, a dezvoltat creator ideile marxist-leniniste cu privire la formele trecerii la socialism. Tezele Congresului al XX-lea exercită o imensă influență în conștiința popoarelor țărilor capitaliste și coloniale trezind noi energii revoluționare, unind într-un puternic torent diferitele șuvoaie și curente, stimulînd lupta oamenilor muncii însuflețiți de ideile democrației și socialismului.

Clasicii marxism-leninismului, elaborînd teoria revoluției socialiste, au analizat cu profunzime atît problema conținutului cît și a formei procesului de trecere de la capitalism la socialism. *„Trecerea de la capitalism la comunism* — scria Lenin — *nu poate să nu dea, firește, o abundență și o diversitate enormă de forme politice, dar esența lor va fi inevitabil aceeași:* **dictatura proletariatului"**.

Marx și Engels, destrămînd iluziile oportuniste și utopice ale „socialiștilor" din timpurile lor, arătau proletariatului că între societatea capitalistă și cea comunistă se află o perioadă de transformări revoluționare; acesteia îi corespunde și o perioadă politică de trecere al cărei stat nu poate fi decît dictatura proletariatului. Începînd de atunci și pînă în prezent, oportuniștii de toate nuanțele s-au întrecut în a falsifica această idee — esență a învățăturii marxiste despre revoluție. Înfrumusețînd în fel și chip democrația burgheză, căutînd să convingă pe sclavii capitalismului de „egalitatea" capitaliștilor și proletariatului, iar popoarele asuprite de „libertatea" burgheză — oportuniștii încercau și încearcă să nege necesitatea cuceririi puterii de către oamenii muncii. Prin aceasta însă, ca slugi ascultătoare ale capitaliștilor, oportuniștii doresc de fapt să îndepărteze masele de la revoluție, să le mențină sub jugul exploatării capitaliste.

Lenin — salvgardînd marxismul revoluționar în lupta împotriva reformiștilor — a demonstrat deplina justețe a ideii marxiste despre necesitatea dictaturii proletariatului.

Lenin arăta că proletariatul are nevoie de puterea de stat în primul rînd pentru a conduce masa populației pe calea construcției socialiste, ca și pentru reprimarea împotrivirii exploatatorilor.

În același timp, Lenin scria: „Orice marxist și chiar orice om inițiat în știința modernă, în general, căruia îi veți pune întrebarea: Este probabilă oare trecerea diferitelor țări capitaliste la dictatura proletariatului într-un mod uniform sau armonios proporționat?, va da, fără îndoială, un răspuns negativ la această întrebare".

În „Stîngismul — boala copilăriei comunismului" ca și în alte lucrări, Lenin a lovit cu hotărîre dogmatismul după care puterea oamenilor muncii ar trebui să ia aceeași înfățișare în orice țară, indiferent de condiții. Cît timp există deosebiri de naționalitate și formă statală, trăsături originale ale economiei, politicii, culturii, tradiții diferite etc., nu este necesar și nici posibil să se suprime diferențierile naționale; marxism-leninismul cere ca principiile fundamentale ale comunismului să fie înfăptuite în așa fel încît detaliile acestor principii să fie modificate în mod corespunzător, adaptate just și aplicate particularităților naționale.

Este cu totul firesc ca trecerea la socialism să se facă în forme diferite, după cum acest proces se petrece în țări dezvoltate industrial sau înapoiate, în țări cu puternice tradiții democratice sau în țări cu regimuri reacționare, în țări independente sau subjugate pînă de curînd.

Dictatura proletariatului — conținutul puterii în perioada de trecere, înfăptuită în forme specifice diferitelor țări și condiții — iată răspunsul pe care marxism-leninismul îl dă problemei căilor trecerii la socialism.

Experiența istorică a confirmat pe deplin justețea acestei învățături marxist-leniniste. Pentru prima dată aceste idei s-au întruchipat în eroica Comună din Paris, prima încercare a revoluției proletare de a sfărîma mașina burgheză de stat. Comuna a constituit forma politică „în sfîrșit descoperită" care putea și trebuia să înlocuiască statul burghez prin altul în stare să înfăptuiască dezrobirea economică a muncii. Comuna a fost însă înfrîntă.

Primul stat al oamenilor muncii ce s-a menținut împotriva oricăror atacuri ale forțelor contrarevoluției interne și externe a fost Statul Sovietelor, creat în urma Marii Revoluții Socialiste din Octombrie 1917 din Rusia. Mergînd pe calea Republicii Sovietice, singura cale justă în acele condiții istorice, poporul sovietic a obținut o victorie de însemnătate istorică mondială. Sovietele, ca formă nouă, democratică a puterii de stat a fost prima putere de stat a oamenilor muncii care a proclamat și le-a asigurat material mari drepturi și libertăți, a pus în mișcare forțele populare inepuizabile, a atras milioanele de oameni la conducerea conștientă a statului. Este un fapt că deoarece Țara Sovietică era prima care deschidea omenirii calea spre socialism, experiența ei s-a format în procesul căutărilor, al verificării în practică a multor adevăruri cunoscute pînă atunci de socialiști doar în linii generale, în teorie. Totodată, fiind ca o fortăreață asediată în încercuirea capitalistă, situația internă și internațională complexă impuneau Țării Sovietice o disciplină de fier, creșterea neobosită a vigilenței, centralizarea cea mai strictă a conducerii, ceea ce nu putea să nu aibă urmări negative asupra dezvoltării anumitor forme democratice. Aceste măsuri de limitare a democrației erau încă pe atunci considerate ca vremelnice, urmînd să fie înlăturate pe măsura întăririi Statului Sovietic și a dezvoltării forțelor democrației și socialismului în întreaga lumea. Aceste îngrădiri, inevitabile numai în anumite condiții, Stalin a început însă să le ridice la rangul de norme ale vieții interne de partid și de stat. Astfel, așa cum arată Hotărîrea C.C. al P.C.U.S. cu privire la lichidarea cultului personalității și a urmărilor sale, „cultul personalității contravine naturii orînduirii socialiste și se transformase într-o frînă în calea dezvoltării democrației sovietice și a mersului înainte al societății sovietice spre comunism". În ciuda cultului personalității și contrar lui, s-a dezvoltat continuu democratismul orînduirii sovietice. În prezent s-au creat condiții noi, favorabile pentru înflorirea democrației socialiste. P.C.U.S. și guvernul sovietic au și luat o serie de măsuri pentru o nouă dezvoltare a democrației sovietice.

Cu toate că Puterea Sovietică — ca una din formele democrației proletare — a dat un exemplu fără precedent în lume de dezvoltare și lărgire a democrației tocmai pentru majoritatea urlașă a populației — Lenin sublinia încă din primii ani ai existenței Puterii Sovietice necesitatea de a ține seama în lupta pentru făurirea puterii oamenilor muncii în alte țări de condițiile lor deosebite.

Iată un exemplu în acest sens: condițiile specifice ale desfășurării revoluției socialiste în Rusia impuseseră ca Puterea Sovietică să lipsească exploatatorii de dreptul la vot. Deosebind ceea ce era esențial în Puterea Sovietică de ceea ce constituiau „trăsăturile proprii, amănuntele, particularitățile sale", Lenin sublinia încă în 1918 că ar fi o greșeală să se garanteze dinainte că toate revoluțiile din Europa sau majoritatea lor vor avea neapărat drept rezultat limitarea dreptului de vot pentru burghezie.

Luptînd în fruntea Partidului Bolșevic pentru consolidarea Puterii Sovietice, Lenin analiza profund situația concretă, reală din celelalte țări, combătînd hotărît atît oportunismul cît și dogmatismul. El cerea militanților comuniști să lămurească necesitatea revoluției proletare de tipul Comunei, de tipul Sovietelor, sau „de un oarecare al treilea tip". Lenin a cerut comuniștilor întotdeauna „a cerceta, a studia, a descoperi, a ghici și a sezisa particularitățile naționale, specificul național al metodelor concrete ale fiecărei țări de a îndeplini sarcina internațională unică: răsturnarea burgheziei și instaurarea dictaturii proletariatului".

Noi forme ale dictaturii proletariatului au apărut în condițiile istorice create în urma celui de al doilea război mondial. Existența alături de forma sovietică de reorganizare a societății pe baze socialiste, a formei democrat-populare confirmă această învățătură leninistă după care în drumul spre socialism fiecare țară aduce un specific într-o formă sau alta a democrației într-o varietate sau alta a dictaturii proletariatului, într-un ritm sau altul al transformărilor socialiste ale diferitelor laturi ale vieții sociale.

În țările democrat-populare noua formă a dictaturii proletariatului a fost verificată istoricește, deosebindu-se în anumite privințe de forma sovietică, precum și de la o țară la alta după particularitățile istorice și social-economice.

Preluarea puterii de către clasa muncitoare chineză a fost rezultatul unui îndelungat război civil provocat de burghezia compradoră, de elementele feudale și sprijinite de imperialismul american.

În țările democrat-populare din Europa cucerirea puterii de către oamenii muncii a fost înfăptuită pe altă cale deoarece reacțiunea în general nu a fost capabilă să dezlănțuie războaie civile.

În Cehoslovacia, Partidul Comunist a călăuzit lupta oamenilor muncii pe calea înfăptuirii revoluției național-democratice și a trecerii treptate, pașnice la dezvoltarea socialistă. Abia cînd forțele reacționare sprijinite de imperialismul internațional, au încercat să reinstaureze dictatura capitalistă, clasa muncitoare condusă de partid a zdrobit în februarie 1948 lovitura de stat.

În țara noastră oamenii muncii conduși de partid au înfăptuit insurecția armată de la 23 August 1944 răsturnînd dictatura militaro-fascistă. Aceasta n-a însemnat însă preluarea puterii de stat de către forțele populare, care a fost înfăptuită la 6 Martie 1945. Cucerirea puterii de către oamenii muncii, trecerea de la prima etapă în care a fost desăvîrșită revoluția burghezo-democratică la etapa revoluției socialiste au fost înfăptuite pe cale pașnică, fără război civil.

Forme concrete specifice de conducere a economiei, de construcție a aparatului de stat apar în procesul construcției socialiste în R.P.F. Iugoslavia.

Deosebit de însemnat este faptul arătat de trecerea de la capitalism la socialism a unei serii de țări de democrație populară și anume că în afară de calea insurecției armate există și calea pașnică de dezvoltare a revoluției.

Pe baza noii experiențe istorice, Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a pus într-un mod nou, de pe pozițiile marxist-leniniste, problema formelor de trecere a diferitelor țări la socialism.

În numeroase lucrări și îndeosebi în opera sa „Statul și revoluția" V. I. Lenin a demonstrat imposibilitatea folosirii în acea perioadă a căii parlamentare pentru trecerea la socialism și a arătat necesitatea creării republicii sovietelor.

Într-adevăr, în acea perioadă cînd capitalismul era un sistem unic, atotcuprinzător, cînd el intrase în ultima sa fază de dezvoltare — imperialistă, care odată cu putrezirea aduce la maximum reacționarismul său, cînd în lume forțele socialismului, ale clasei muncitoare erau slabe și scindate datorită trădării Internaționalei a II-a — nu putea exista decît o singură apreciere a parlamentarismului prilej de a se stabili odată la cîțiva ani care membru al clasei dominante va reprima și călca în picioare poporul în parlament. Și nu putea exista decît o singură concluzie cu privire la tactica revoluționară: imposibilitatea folosirii căii parlamentare pentru trecerea la socialism în perioada respectivă.

Trebuie arătat că, odată cu aceasta, Lenin în numeroase lucrări și îndeosebi în „Stîngismul — boala copilăriei comunismului" sublinia că lupta parlamentară este una din formele necesare de luptă ale proletariatului. În scrisoarea din 1919 către Sylvia Pankhurst, Lenin arăta că criticii parlamentarismului din Europa și America greșesc foarte adesea întrucît resping orice participare la alegeri și la activitatea parlamentară; el sublinia că rușii care trecuseră în sec. XX prin două mari revoluții știau bine ce însemnătate poate avea și are efectiv parlamentarismul într-o perioadă revoluționară în general și în timpul revoluției în special. Lenin spunea: „critica cea mai violentă, mai necruțătoare și mai intransigentă trebuie să fie îndreptată nu împotriva parlamentarismului sau activității parlamentare, ci împotriva acelor conducători care nu știu — și mai mult încă împotriva acelora care nu vor — să folosească alegerile parlamentare și tribuna parlamentară în mod revoluționar, comunist" și cerea ca comuniștii din Europa occidentală și din America „să învețe să creeze un parlamentarism nou, deosebit, lipsit de oportunism și de a[illegible]vism".

Pentru bolșevicii ruși care au înfăptuit pentru prima oară trecerea la socialism — era exclusă însă calea parlamentară în trecerea de la capitalism la socialism.

Studiind noua experiență istorică, Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a arătat că în prezent se naște problema posibilității de a se folosi și calea parlamentară pentru trecerea la socialism.

Într-adevăr, în lume s-au petrecut schimbări radicale: capitalismul a încetat de a mai fi unicul sistem economico-social; mai mult principala trăsătură a epocii noastre este ieșirea socialismului din cadrul unei singure țări și transformarea lui într-un sistem mondial. În urma acestei creșteri a forțelor socialismului și a slăbirii capitalismului, [illegible]lismul a căpătat o mare forță de atracție pentru muncitorii țăranii, intelectualii din toate țările. Într-o serie de țări capitaliste, în timp ce guvernele formate de partidele burgheze de dreapta dau faliment tot mai des clasa muncitoare dispune în condițiile actuale de posibilitatea reală de a uni sub conducerea ei majoritatea covîrșitoare a poporului. „În aceste condiții — arată tov. Hrușciov — clasa muncitoare unind în jurul ei țărănimea muncitoare, intelectualitatea, toate forțele patriotice, și dînd o ripostă hotărîtă elementelor oportuniste inca-

Triumful geniului enescian

Multă vreme faima de compozitor genial a lui George Enescu a fost ținută în umbră de cea de neîntrecut interpret. Multe sute de mii de oameni l-au aclamat de-a lungul anilor în primul rînd pe violonistul și dirijorul George Enescu, deși el însuși se proclama peste toate un compozitor. Și chiar ca făuritor de opere muzicale, George Enescu era, de fapt, un mare necunoscut. Cîte din lucrările sale fuseseră prezentate publicului nostru pînă, să zicem, în 1946? Doar puține. Destule pentru ca iubitorii de muzică să-l îndrăgească pe compozitorul George Enescu, prea puține pentru a-și face o imagine adevărată asupra amploarei și valorii operei sale.

E suficient, în acest sens, să amintim că lucrări importante ca **Octuorul** și **Dixtuorul**, scrise la începutul veacului, au așteptat multe decenii ca să răsune în sălile noastre de concert: primul — în 1948, al doilea în 1956 (ambele sub conducerea lui Constantin Silvestri), **Sonata III-a pentru pian** vede scurgîndu-se „doar" două decenii între data compunerii și cea a execuției ei în țara noastră. Opera „Oedip" — încă neexecutată în întregime la noi — începe de-abia acum să fie mai cunoscută, iar **cvartetul op. 30. nr. 2**, își dezvăluie acum frumusețile în fața poporului care l-a dat pe George Enescu.

Nu este un fapt întîmplător că de-abia în zilele noastre, în condițiile noi și prielnice pe care le cunoaște dezvoltarea artei muzicale romînești, asistăm la procesul de ascensiune spre culmi a creației enesciene, de lărgire și aprofundare continuă a imaginii pe care o dobîndesc iubitorii muzicii asupra operei ctitorului compoziției noastre contemporane. Acest fenomen este legat de însăși noua etapă, de afirmare puternică,

In loc de cronică muzicală

pe care o cunoaște școala noastră națională de compoziție.

In procesul acesta de pătrundere a creației enesciene în sufletele celor cărora le-a fost hărăzită, după cicluri regulate de emisiuni radiofonice: „George Enescu-interpret", și „George Enescu-compozitor", după concertele în care au fost incluse **Suita sătească**, **Sonata a III-a pentru pian** și alte lucrări ale maestrului, două concerte au avut o însemnătate excepțională: cel dat de un grup de muzicieni în frunte cu Valentin Gheorghiu în luna mai (și care a constituit obiectul unei cronici speciale) și cel dirijat de curînd de Constantin Silvestri, în fruntea unor soliști și formații de cameră, a Orchestrei Radio și a corurilor Radio și Filarmonica. In programul acestui concert, au figurat trei prime audiții din muzica lui George Enescu: **Dixtuorul**, scris la vîrsta de 25 de ani, fragmente din **Oedip**, la care George Enescu a lucrat aproape un pătrar de veac, **Simfonia de cameră** terminată cu puțină vreme înainte de a fi răpus de boală.

Nu este cazul să prezentăm aceste creații. Acest lucru a fost făcut în programul de sală (de o amploare corespunzătoare unui eveniment atît de însemnat) și va fi aprofundat desigur în presa de specialitate. Aceste rînduri își propun să sublinieze doar două aspecte.

Mai întîi e vorba de interpreți. După premiera de la Paris a operei **Oedip**, George Enescu arăta într-o scrisoare: „Interpreții mei sînt admirabili, nu numai din punct de vedere artistic, ci și uman. Atîta devotament și dragoste de muncă și atîta gentilețe". Dacă ar fi putut asista la acest concert și, mai ales, la munca desfășurată pentru pregătirea lui, George Enescu ar fi putut constata același lucru, dacă nu chiar mai mult. Intr-adevăr, de la dirijor pînă la copiii din cor, toți au muncit cu pasiune, cu elan, cu nețărmurită dragoste și în același timp cu sentimentul că ceea ce fac depășește valoarea unui simplu concert, că este o operă patriotică: a da viață comorilor făurite de fiul poporului nostru — George Enescu. De la **Dixtuor**, în care personalitatea lui George Enescu se afirmă cu putere în ciuda influențelor tradiției muzicii germane și franceze, trecînd prin **Oedip**, capodoperă de o măreție și originalitate excepțională, pînă la **Simfonia de cameră**, sfîșietor cîntec de lebădă al unui genial artist, întîlnim același fir al creației enesciene: umanismul generos, sensibilitatea unui om deosebit, concepția profundă asupra vieții, omului și artei, expresia desăvîrșită, pregnantă, emoționantă legată în chip subtil de pămîntul natal.

Această comoară au dezvăluit-o cu mîndrie interpreții, scoțînd-o încetul cu încetul la lumină, în urma unei migăloase opere de descifrare de partituri (în copii fotografice după manuscris adesea de o dezarmantă neclaritate) de pătrundere a miezului ei. A fost o acțiune într-adevăr eroică și numai cine a asistat la repetiții își poate da seama de eforturile extraordinare făcute pentru a o duce la bun sfîrșit.

In al doilea rînd, este vorba de reacția publicului. A fost într-adevăr delirantă. Toate lucrările au fost bisate (integral și parțial). Cuvintele rostite de Constantin Silvestri după a patra sau a cincea rechemare pe scenă au fost salutate cu ropote de aplauze: „Intrucît considerăm lucrarea absolut genială și socotim că este imposibil s-o înțelegi dintr-o primă audiție, vă vom „tortura" din nou cu ea, cîntînd-o de la un cap la altul". Și, într-adevăr, a doua oară simfonia s-a bucurat de o înțelegere și mai mare, de un succes corespunzător atît datorită faptului că era auzită încă o dată, cît și pentru că interpreții i-au dat viață mai liber, mai cursiv.

Același lucru s-a întîmplat cu prologul, dansurile (act. I), tabloul II din actul II și corurile din **Oedip**. Constantin Silvestri, reîntors de curînd de la Bruxelles unde a asistat la succesul lui **Oedip** pe scena teatrului de la Monnaie, a fost animatorul reușitei depline pe care a cunoscut-o opera la noi. Entuziasmul nestăpînit al publicului marca într-adevăr un moment de o mare însemnătate în istoria muzicii noastre — geniul creator enescian.

F. SCHAPIRA

La Casa pionierilor din Cluj, acum, în vacanța mare, se adună zilnic un mare număr de școlari și pionieri dornici să-și petreacă cu folos și împreună cu prietenii timpul liber.

In fotografie: un aspect din timpul orei de desen; micii artiști sînt atît de concentrați asupra blocurilor încît nu te poți îndoi nici măcar o clipă că vor da lucrări frumoase...

Foto: AGERPRES

Noutăți ale tehnicii romînești

Un nou tip de baterii galvanice

Cercetătorii din sectorul materiale electrotehnice din cadrul Institutului de cercetări și proiectări electrotehnice au obținut recent un important succes: realizarea pentru prima oară în țară, în fază de laborator, a unui nou tip de baterii galvanice cu elemente în formă de plăcuțe.

Bateriile plate realizate de colectivul alcătuit din inginerii Mircea Barosu, Lucia Tomozei, Elena Țenescu și preparatorii Cecilia Nicolau și Petre Obretin prezintă mai multe avantaje; într-un volum de 3—4 ori mai mic decît acel al bateriilor anodice normale ele au aceeași tensiune de lucru. Fiind mai mici, pentru realizarea lor este necesar de trei ori mai puțin zinc, de 7 ori mai puțină alamă și cositor. Ele vor fi de aproximativ trei ori mai ieftine decît bateriile care se produc acum.

Fabricarea bateriilor plate cu tensiune mare și volum redus este mult mai simplă, deoarece se execută un număr mai mic de operații, cu utilaje și scule simple. Diversele tipuri de baterii plate realizate pe acest principiu vor primi o largă întrebuințare; vor fi folosite ca baterii anodice pentru alimentarea aparatelor de radio la baterie cu consum mic, la diverse cercetări și măsurători de laborator. De asemenea, vor mai fi utilizate pentru cercetări și măsurători la aerosondaje, precum și la unele aparate de amplificare cu dimensiuni mici utilizate în medicină.

Probele făcute cu primele baterii plate care au tensiuni de lucru între 6 și 45 volți au dat rezultate bune.

Prima instalație de bloc automat de linie

Blocul automat de linie Chitila-Brazi, prima instalație de acest fel introdusă la căile noastre ferate, a fost dat în funcțiune. Acest prețios dar pe care lucrătorii din sectorul telecomunicațiilor al căilor ferate l-au făcut ceferiștilor din stații și mecanicilor de locomotivă, asigură dublarea capacității de transport pe distanța Chitila-Brazi (42 km.). Dacă pînă acum, pe această distanță nu puteau circula în același timp decît opt trenuri, după darea în funcțiune a instalației numărul lor a sporit de peste două ori. In plus, blocul automat de linie sporește siguranța circulației trenurilor, care acum este reglată automat prin relee și elimină întocmirea documentelor pe care le făceau impiegații de mișcare. Din biroul său, impiegatul de mișcare poate cunoaște prin luminoschemă mișcarea fiecărui tren cu 3 km. înainte de intrarea și după ieșirea din stație.

Prin semnalele luminoase, amplasate la distanțe mici și ușor de văzut, mecanicii de locomotivă pot cunoaște, ziua ca și noaptea, situația liniei dinaintea lor, fapt care permite ca între două stații să circule în același timp și în aceeași direcție, 2 și chiar 3 trenuri.

Blocul automat de linie evită accidentele, iar în cazul ruperii unei șine semnalizează defecțiunea și interzice circulația.

Proiectul instalației blocului automat de linie a fost întocmit de un colectiv de proiectanți de la Institutul de Proiectări al Ministerului Căilor Ferate condus de ing. Emil Goilav.

Planorul „Pescăruș"

Aviația sportivă din țara noastră care în ultimii ani a cunoscut o largă dezvoltare, s-a îmbogățit cu un nou tip de planor de construcție romînească — Rg5 „Pescăruș". Noul tip de planor este proiectat și executat de colectivul secției aero de la I.F.I.L. Reghin și este cel mai bun planor construit pînă acum în țara noastră.

Planorul Rg5 „Pescăruș" este destinat zborurilor de antrenament și de performanță; el este monoplan, cu aripă mediană și e conceput pentru zboruri în condiții atmosferice variate. Noul planor este construit din lemn, iar piesele care formează scheletul de rezistență sînt executate din lemn lamelat. Viteza mică de cădere și maniabilitatea lui îi permit ușor să se mențină atît în zbor în pantă cît și în termică slabă (zonă în care există curenți de aer cu circulație verticală). Postul de pilotaj, spațios și confortabil este acoperit cu o capotă rabatabilă din plexiglas, care asigură o foarte bună vizibilitate. Planșa de bord este prevăzută cu un variometru cu termos, un altimetru pentru înălțimi pînă la 6000 m., un vitezometru, un giroclinometru electric, un clinometru longitudinal, un ceas de bord și alte aparate. Transmiterea comenzilor este asigurată printr-un sistem de tije și console pe rulmenți. Dispozitivul de aterizare este compus dintr-o patină de frasin pe amortizor de cauciuc.

Zborurile efectuate cu planorul Rg5 „Pescăruș" în paralel cu cunoscutul tip de planor „Sohaj" de construcție cehoslovacă au dat rezultate bune. Ambele planoare remorcate de avion s-au întîlnit la 1000 m. înălțime, în două rînduri, pilotate cu schimbul de aceiași piloți; planorul „Pescăruș" a obținut o viteză de drum mai bună și pierde mai încet din înălțime. De asemenea el este mai stabil la zborul în spirală, pe care îl efectuează pe o rază mai mică decît planorul Sohaj.

Noul tip de planor romînesc a fost introdus în fabricație de serie. Încă în cursul acestui an muncitorii și tehnicienii de la I.F.I.L.-Reghin vor pune la dispoziția piloților noștri planoriști numeroase planoare tip Rg5 „Pescăruș".

(Agerpres)

Prin ștrandurile Bucureștiului în aceste zile

Foto **DUMITRU F. DUMITRU**

Pe malul lacului Floreasca

Cobori din autobuzul 31 la Bordei, în locul unde se întîlnesc două dintre lacurile mari ale Bucureștiului: Herăstrău și Floreasca. Nu trebuie să cunoști intrarea la ștrandul Floreasca 1, fiindcă ești condus fără voie de șirul de tineri cu sacuri de sport în mînă ce se îndreaptă într-acolo.

Ștrandul Floreasca 1 e unul din cele mai frumoase ștranduri ale Capitalei. Din inima orașului sau chiar din cartierele îndepărtate — în zilele cu soare vin aici, în margine de București, mulți locuitori ai Capitalei să petreacă ore plăcute.

Acum un an, pe acest mal al lacului erau doar trei cabane ale unor instituții. De anul trecut, prin grija sfatului popular și al I.C.A.B.-ului, acest loc pitoresc a fost pus la dispoziția marelui public. Au fost executate anul trecut o serie de lucrări, ca vestiarul cu o capacitate de 10.000 locuri, gazonarea unui teren de 10 hectare, plantarea a mii de arbuști, pomi, flori, trasarea de noi alei și pietruitul celor vechi, care toate la un loc au creat aici, pe lacul Floreasca, un ștrand frumos.

Anul acesta, munca de amenajare a ștrandului — ca vizitatorul să se simtă cît mai bine — a continuat. La cele două bazine s-a mai adăugat încă unul. Ștrandul a fost dotat cu mobilier nou, mese de răchită împletită etc. Au fost puse la dispoziția publicului umbrele de plajă, șezlonguri de pînză, o mică bibliotecă, bufet etc.

Dușuri pe malul lacului, punct sanitar la care lucrează un medic, marcarea cu geamanduri a terenului de scăldat, indicarea prin pancarte a locurilor periculoase, serviciul de salvare asigurat, toate acestea vorbesc despre atenția cu care e înconjurat publicul care vine aici.

Cu toate aceste frumoase realizări, care merită laude, malul lacului Floreasca oferă posibilități și mai mari pentru înzestrarea ștrandului. Sînt încă o serie de mici neajunsuri, care luate la un loc constituie lipsurile acestui ștrand.

De pildă, dușurile sînt prea departe de vestiar.

Nu există o trambulină, fiindcă apa nu e suficient de adîncă. S-ar putea face însă un tobogan, în genul aceluia din parcul „8 Mai". Plaja e foarte mică, aproape inexistentă. S-ar putea face o plajă plutitoare în mijlocul lacului.

Lipsa cea mai mare — pe care pe bună dreptate o semnalează tinerii — sînt posibilitățile reduse de distracție. Biblioteca, mică, are doar 300 de volume și e complect lipsită de noutăți, pe care le cer cu insistență cetățenii. E firesc să fie discuții și certuri pentru șah, cînd într-un asemenea ștrand cu o capacitate de 10.000 de persoane se găsesc abia 5 cutii de șah.

Deși există mari posibilități de amenajare a unor terenuri sportive, s-a făcut prea puțin în această direcție. Nici pînă azi „Horticola 1 Mai" n-a terminat terenul de volei, care urmează să fie unicul teren sportiv.

S-a vorbit mai sus despre atenția cu care e înconjurat vizitatorul ștrandului. Am dori să spunem și cîteva cuvinte despre felul în care este întoarsă această grijă, adică despre atenția unor cetățeni — îndeobște tineri — față de ștrand și bunurile sale.

Sînt unii cetățeni care se joacă cu mingea pe plajă, deranjînd astfel pe alții sau lovind în geamuri. Nimeni nu spune că e oprită culegerea fructelor din pomi. Poți vedea, totuși, pe unii vizitatori cu crengi întregi în mînă.

Alți tineri fac pe marii înotători și nu numai că trec peste geamanduri certîndu-se cu tovarășul din barcă, dar unii distrug pancartele care indică locurile periculoase pentru scăldat.

Cu toată insistența tovarășilor care deservesc ștrandul, mulți vizitatori nu vor să se desbrace la vestiar, ci pe iarba verde.

Ștrandul Floreasca 1 — după cum s-a mai amintit — e unul din cele mai frumoase ștranduri ale Capitalei. El poate să devină însă și mai frumos. Totul depinde de spiritul gospodăresc și de inițiativa forurilor în drept, Sfatul Popular, I.C.A.B.-ul și de grija pe care o arată publicul, alcătuit în mare parte din tineri.

In centrul Capitalei

In sfîrșit, un ștrand-bazin în centrul Capitalei care funcționează din plin: micul ștrand de lîngă Teatrul de Operetă. Aci, spiritul gospodăresc al conducerii ștrandului a fost mai activ. Din vreme s-au făcut lucrările de amenajare, s-au reparat instalațiile, dușurile etc. Prin poziția sa, micul ștrand are o mare importanță: el este la îndemîna celor ce locuiesc în centrul orașului și satisface dorința de a face băi de apă și soare a tinerilor, în special copii, fără o anevoioasă deplasare la ștrandurile de pe lacuri.

Un ștrand care nu mai e al tineretului...

Sub frunzișul răcoros al teilor de la șosea, se află un ștrand — un minunat loc de destindere, de petrecere a timpului liber. Pe mii de metri pătrați se întind bazine de înot și sărituri, bazine pentru copii și neînotători, plaja, locuri pentru jocuri și distracții, parcul sportiv, restaurant cu terase și ring de dans, șiruri nesfîrșite de cabine și chiar o mică pădurice. O adevărată oază plăcută și modernă a Bucureștiului în zilele din timpul verii. Ștrandul acesta a căpătat un nume semnificativ: „Ștrandul tineretului". Nici că se putea face un dar mai plăcut tineretului. Dar de doi ani (notați: doi!) numirea și-a pierdut semnificația sa de masă; ștrandul și-a închis porțile în fața miilor de tineri care veneau aci în zilele călduroase.

„Ștrandul nu mai e al tineretului" — constată tinerii în fața porților închise...

In urmă cu doi ani, I.E.B.S. — întreprinderea de exploatare a bazelor sportive — a „luat" prin intermediul C.C.F.S. acest minunat ștrand și l-a pus la dispoziția cîtorva sportivi de performanță. In locul acesta unde 7—10.000 de tineri și-ar putea petrece plăcut și sănătos orele libere, vine doar un număr redus de sportivi la antrenamente. Argumentul principal — asigurarea unei baze de antrenament și demonstrații pentru loturile sportive — cade, dat fiind că se pot găsi și alte bazine pentru sportivi de performanță, bazine cu o capacitate pe măsura numărului lor: ștrandul Obor, bazinul acoperit Floreasca, ștrandul Izvor. S-ar mai putea găsi multe alte soluții. Principalul lucru însă este ca organele de conducere ale C.C.F.S. să înțeleagă că acest mare parc solar trebuie să fie folosit într-un mod cît mai rațional și, deci, pus la îndemîna tineretului din Capitală.

ȘT. HALMOȘ, GH. PIETRARU

pabile să renunțe la politica de conciliere cu capitaliștii și moșierii, are posibilitatea de a înfrînge forțele reacționare, antipopulare, de a cuceri o majoritate trainică în parlament și de a-l transforma dintr-un organ al democrației burgheze într-un instrument al adevăratei voințe populare".

Trebuie spus de altfel că și în țara noastră clasa muncitoare în alianță cu țărănimea și cu o parte a burgheziei au consolidat regimul democrat-popular folosind calea parlamentară. In 1946 s-au desfășurat alegerile parlamentare la care au participat în afară de blocul partidelor democratice și partidele „istorice". Victoria categorică a forțelor democratice asupra forțelor reacțiunii a arătat că poporul nostru muncitor era pentru democrația populară.

Condiții noi, mai favorabile s-au creat în prezent în unele țări ale căror popoare se mai află sub robia capitalului. Acest fapt îl arată cu toată claritatea, de pildă, situația din Italia, unde cu trei ani în urmă partidul comunist în front unit cu partidul socialist au obținut 40% din voturi, iar de atunci influența acestor partide a crescut, sau situația din Franța unde numai partidul comunist deține 151 mandate în parlament.

Pe baza acestei situații, partidele comuniste din Franța, Italia și alte țări au afirmat posibilitatea desfășurării pe cale pașnică a revoluției socialiste în forme specifice țărilor lor. Ele acționează cu hotărîre pentru făurirea unității de acțiune a clasei muncitoare, pentru crearea unității tuturor forțelor patriotice care să fie în stare să realizeze o majoritate trainică în parlament și să-l folosească ca organ al puterii populare.

Tezele Congresului al XX-lea reprezintă un uriaș ajutor dat luptei popoarelor din țările Europei ca și din țările Asiei.

Așa cum arată Hotărîrea recentă a C.C. al P.C.U.S., în actualele condiții toate partidele comuniste pornesc în activitatea lor de la particularitățile naționale și condițiile fiecărei țări, exprimînd cît se poate de complect interesele naționale ale popoarelor lor. In același timp, fiind conștiente că lupta pentru interesele clasei muncitoare, pentru pace și independența națională a țării lor este totodată cauza întregului proletariat internațional, ele își unesc strîns rîndurile și întăresc legăturile și colaborarea între ele.

In legătură cu problema în discuție, trebuie să mai insistăm asupra unei chestiuni: sînt oare comuniștii adepții violenței în condițiile trecerii de la capitalism la socialism?

Clasicii marxism-leninismului, pe baza condițiilor existente în acea perioadă, au considerat insurecția armată drept calea principală pentru cucerirea puterii de către proletariat pentru majoritatea hotărîtoare a țărilor; calea pașnică ei au considerat-o ca o excepție favorabilă pentru oamenii muncii neignorînd niciodată posibilitatea acestei căi. Lenin a subliniat că: „clasa muncitoare ar prefera, firește, să ia puterea în mîna sa în mod pașnic". (Trebuie spus de altfel că în aprilie 1917, cînd se creaseră o serie de condiții favorabile, Lenin a prevăzut calea pașnică de dezvoltare a revoluției ruse prin cucerirea de către bolșevici a majorității în Soviete. Numai teroarea kornilovistă a burgheziei a împiedicat înfăptuirea pe această cale a revoluției, iar mai tîrziu tot burghezia internă și externă a dezlănțuit războiul civil).

Modul de cucerire a puterii nu poate fi desigur același, pentru țări diferite, în perioade diferite, în condiții internaționale diferite.

Clasele dominante nu cedează puterea de bunăvoie. Tocmai în acest sens Congresul al XX-lea a arătat că și astăzi pentru o serie de țări capitaliste care dispun de un uriaș aparat militar polițienesc, este inevitabilă o împotrivire serioasă a forțelor reacționare și că acolo trecerea la socialism va avea loc în condițiile unei lupte de clasă ascuțite, revoluționare. Desfășurarea mai ascuțită sau mai puțin ascuțită a luptei, folosirea sau nefolosirea violenței în cursul trecerii la socialism depind astfel nu atît de proletariat cît de gradul de împotrivire al exploatatorilor, de folosirea violenței de către clasa exploatatorilor însăși.

Este interesant cum punea Lenin această problemă încă în anul 1919: „Imi amintesc — scria Lenin — de un burghez francez spiritual care, situîndu-se pe punctul de vedere burghez, spunea referitor la desființarea pedepsei cu moartea: „Să înceapă s-o desființeze domnii asasini". Acest răspuns îmi vine în minte cînd aud că se spune: „Bolșevicii să renunțe la teroare". Să renunțe la ea domnii capitaliști ruși și aliații lor, America, Franța și Anglia, adică cei care au impus Rusiei Sovietice teroarea!".

Formele revoluției sociale diferă, nefiind obligator în orice condiții războiul civil. Nu corespunde așa dar cîtuși de puțin realității afirmația că leniniștii, comuniștii ar considera violența și războiul civil drept singura cale de transformare a societății.

Dimpotrivă, destule exemple dovedesc că tocmai burghezia trădătoare și sprijinitorii ei recurg la arme împotriva forțelor populare, așa cum a fost cazul cu provocarea antipopulară pusă la cale recent la Poznan. Și aci forțele reacțiunii imperialiste sînt acelea care ca niște mîrșavi cavaleri ai „mantiei și pumnalului" au plănuit și întreprins acțiuni de subminare care — așa cum s-a întîmplat și se va întîmpla întotdeauna — au primit riposta cuvenită și au eșuat. Desigur însă că este de neîngăduit orice nepăsare față de noile uneltiri ale agenturii imperialiste.

Chiar în acele cazuri cînd violența devine necesară, caracteristica principală, permanentă a revoluției proletare este munca organizatorică, constructivă și nu cea destructivă. Căci, așa cum arăta Lenin, dacă violența revoluționară a fost necesară în anumite condiții speciale, o trăsătură mult mai profundă, permanentă a revoluției socialiste, a fost și rămîne organizarea maselor proletare.

Ce ne arată modul în care Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a pus problema căilor de trecere la socialism? El este un exemplu al spiritului creator ce caracterizează învățătura despre lume a clasei muncitoare, marxism-leninismul.

Criteriul principal al forței ideologiei revoluționare, puterea sa decurge din adevărul său, din conformitatea sa cu dezvoltarea practicii social-istorice. Teza leninistă cu privire la imposibilitatea folosirii formei parlamentare în trecerea la socialism în perioada respectivă era adevărată pentru că ea reflecta în mod just situația obiectivă. Cînd însă această situație s-a schimbat în mod radical, atunci caracterul creator al ideologiei revoluționare impune schimbarea unei teze prin alta, înlăturarea unor teze învechite ce nu mai corespund vieții prin teze noi, ce generalizează științific noua experiență. O asemenea teză nouă este cea privitoare la posibilitatea apărută în prezent de a folosi calea parlamentară într-o serie de țări pentru trecerea la socialism.

Dogmaticii nu pot înțelege spiritul creator al marxism-leninismului. Ei ignoră adevărul vieții, concep lucrurile ca încremenite, moarte, date odată pentru totdeauna și ideile ca o oglindire a acestora: statice, mereu aceleași. Tocmai pentru aceasta dogmatismul falsifică în fiecare etapă știința despre lume ajungînd să se contrazică el însuși și contrazicînd întotdeauna practica social-istorică. Intr-adevăr, în perioada de început a imperialismului, dogmatismul oportunist falsifica marxismul afirmînd posibilitatea și necesitatea folosirii căii parlamentare pentru trecerea la socialism cu toate că analiza concretă, științifică a realității desmințea această posibilitate. Cîțiva ani mai tîrziu stîngiștii, încremenind, osificînd tezele leniniste ce demascau în acele condiții oportunismul căii parlamentare de trecere la socialism, ignorau din nou realitatea și emiteau ideea falsă a totalei neglijări a luptei parlamentare. Nici în prezent dogmaticii nu pot înțelege schimbările petrecute în realitate; ei se închistează în tezele vechi, juste și suficiente în alte condiții, nejuste și insuficiente în condițiile de astăzi. Orbi și surzi, cu degetul pe un citat sau altul, ei se miră, se îndoiesc și se lamentează „criticînd" noile teze pentru că — nesăbuită îndrăzneală! — ele oglindesc o realitate nouă ce n-a mai existat.

Cu totul absurdă și caraghioasă — deși nu mai puțin dăunătoare — devine propaganda reacționară în postura de apărătoare a purității marxismului. Căci în deruta provocată în rîndurile ideologilor burghezi de noile teze ce afirmă posibilitatea trecerii pașnice de la capitalism la socialism, presa reacționară nu se sfiește să afirme că Congresul al XX-lea chipurile „s-ar fi dezis de teoria revoluționară" (ziarul norvegian „Aftenoposten").

Superioritatea marxism-leninismului constă în caracterul său nedogmatic, creator, mereu viu. Spiritul creator al ideologiei revoluționare nu poate și nu trebuie conceput în sensul revizuirii principiilor imuabile ale marxism-leninismului ci al dezvoltării și concretizării acestora în raport cu noile condiții.

Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a subliniat în această privință că posibilitatea căii parlamentare de trecere la socialism depinde de existența unor anumite condiții; că și pe această cale sarcina constă în înfăptuirea unor transformări sociale radicale și în primul rînd în trecerea principalelor mijloace de producție în mîinile poporului; că în toate formele de trecere la socialism o condiție indispensabilă și hotărîtoare este exercitarea conducerii politice de către clasa muncitoare în frunte cu partea ei înaintată. Iată de ce este profund greșit și fals să se confunde posibilitatea căii de dezvoltare pașnice a revoluției în anumite țări cu reformismul. Pe de o parte, condițiile mai favorabile ce s-au creat în prezent pentru victoria socialismului sînt consecința faptului că socialismul a învins în U.R.S.S. și învinge în țările democrat-populare iar această victorie ar fi fost imposibilă dacă Lenin și partidul comunist n-ar fi apărat marxismul revoluționar în lupta împotriva reformiștilor oportuniști. Pe de altă parte, înfăptuirea revoluției — pe cale pașnică sau nu — înseamnă întotdeauna revoluție, în timp ce reformismul înseamnă oricînd tîrguială cu clasele exploatatoare aflate la putere pentru a cerși un drept sau altul și deci menținerea capitalismului.

Făurirea socialismului în cadrul sistemului capitalist este cu totul imposibilă. Socialismul poate fi făurit numai în urma transformării revoluționare a societății prin trecerea mijloacelor de producție în mîinile oamenilor muncii și lichidarea oricărei exploatări a omului de către om.

In actualele condiții noi ale situației internaționale, s-a creat posibilitatea noii forme de dezvoltare a revoluției socialiste în unele țări. Iar forțele invincibile ce făuresc noua lume au pornit și în aceste țări pe calea ce duce la înfăptuirea transformărilor socialiste și ele vor înfăptui în forme specifice tot mai variate puterea oamenilor muncii, capabilă să instaureze orînduirea luminoasă a socialismului.

FRED MAHLER

Lucrările sesiunii generale științifice a Academiei R.P.R.

In cursul zilei de joi au continuat lucrările sesiunii generale științifice a Academiei R.P.R. Au fost ținute numeroase comunicări științifice urmate de discuții.

Vineri dimineața în sala Ateneului R.P.R. va avea loc ședința festivă de închidere a lucrărilor sesiunii, cu care prilej se vor distribui și premiile Academiei R.P.R.

Simpozion cu tema „Vizita delegației parlamentare a Republicii Populare Romîne în U.R.S.S."

Joi după amiază la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice din Capitală a avut loc un simpozion cu tema „Vizita delegației parlamentare a Republicii Populare Romîne în Uniunea Sovietică".

Au luat cuvîntul tovarășii Tiță Florea, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, Ion Pas, prim locțiitor al ministrului Culturii și dr. Elena Vîlcoci, membră a Comitetului Femeilor Democrate, care au împărtășit celor prezenți impresii din timpul vizitei în marea țară a socialismului.

Expunerile au fost urmărite cu mult interes.

In încheiere a fost prezentat jurnalul documentar despre vizita în U.R.S.S. a delegației Marii Adunări Naționale a R.P.R. și filmul artistic sovietic „Poemul pedagogic".

(Agerpres)

INFORMAȚII

Miercuri a sosit în Capitală, la invitația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, scriitorul islandez Kristian Andresson, redactor la revista „Periodic de literatură și cultură" și președintele editurii „Mal og mening", împreună cu soția sa Thora Andresson, redactor al publicației pentru femei „Molkorka".

Joi s-a înapoiat în Capitală delegația Crucii Roșii a R.P.R. formată din dr. Octavian Belea, președinte al C.C. al Crucii Roșii a R.P.R., Aura Mesaroș, vicepreședinte al C.C. al Crucii Roșii a R.P.R., Petre Jeleanu, membru al C.C. al Crucii Roșii a R.P.R. care la invitația Crucii Roșii Canadiene și a Crucii Roșii Britanice, au vizitat aceste țări pentru a cunoaște activitatea desfășurată de Societățile de Cruce Roșie Canadiene și Britanice.

Cărți noi

apărute în Editura de stat pentru literatură politică

K. Marx, F. Engels — REVOLUȚIA DE LA 1848. Culegere de articole din „Noua Gazetă Renană". 264 pag. *4,25 lei*

— AMINTIRI DESPRE KARL MARX, 306 pag. *12 lei*

Derek Kartun — AFRICA! AFRICA! Un continent care se trezește. 148 pag. *2,50 lei*

J. Wolf — IN ȚARA CELOR 1000 DE INSULE. Indonezia de azi. Note de călătorie 160 pag. *2,60 lei*

L. A. Leontiev — CE ESTE CAPITALISMUL. Colecția „Biblioteca populară de marxism-leninism. 88 pag. *1,35 lei*

De peste HOTARE

O mărturie a tăriei P. C. U. S. și a sistemului socialist

Ecourile recentei hotărîri a P.C.U.S.

ORINDUIREA SOCIALISTA — CEA MAI INALTA ORINDUIRE SOCIALA

PARIS 5 (Agerpres). — Ziarul „L'Humanité" a publicat un articol consacrat hotărîrii C.C. al P.C.U.S. „Cu privire la lichidarea cultului personalității și urmărilor sale" în care se spune:

Marele merit al conducătorilor Partidului Comunist al Uniunii Sovietice constă în faptul că arătînd cu curaj greșelile care decurg din cultul personalității lui Stalin au dat acestor fapte o explicație profundă care corespunde în întregime așteptărilor și încrederii tuturor acelora care luptă pentru socialism și care, începînd din Octombrie 1917, se călăuzesc după exemplul viu al Uniunii Sovietice.

Ideea principală a hotărîrii, continuă ziarul, este că greșelile comise, oricît de dăunătoare ar fi ele, nu pun și niciodată nu au pus în îndoială orînduirea socialistă cea mai înaltă — orînduirea socialistă — care s-a statornicit în Uniunea Sovietică. La fel de nejustă este afirmația că răul ar fi decurs din această orînduire însăși. Dimpotrivă, tocmai dezvoltarea victorioasă a socialismului nu putea nicidecum să genereze cultul personalității, ea a dus sub ochii noștri la lichidarea acestui cult, la un nou pas înainte al democrației socialiste care înlătură tot ceea ce putea să împiedice dezvoltarea deplină a forțelor care în anii, lunile și zilele care vor veni vor aduce noi victorii și aceste victorii vor uimi întreaga lume.

DECLARAȚIA LUI PALMIRO TOGLIATTI

ROMA 5 (Agerpres). — Ziarul „Paese Sera" a publicat la 3 iulie o declarație a secretarului general al Comitetului Central al Partidului Comunist Italian, Palmiro Togliatti, în legătură cu hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice „Cu privire la lichidarea cultului personalității și a urmărilor sale".

Togliatti a spus: „Nu am citit încă textul integral al hotărîrii Comitetului Central al P.C.U.S. cu privire la cauzele și urmările cultului personalității. În măsura în care îl cunosc, acest document constituie după părerea mea o contribuție deosebit de importantă la clarificarea problemelor care au fost ridicate în mișcarea muncitorească și comunistă internațională în legătură cu critica activității lui Stalin, formulată la Congresul al XX-lea al P.C.U.S.

Cît privește declarațiile pe care le-am făcut în cadrul cunoscutului meu interviu poate că lucrul cel mai bun care se poate face acum, este să se citească cu atenție ceea ce am scris. Pentru mine este în afară de orice îndoială — și am spus deschis acest lucru — că politica dusă de tovarășii sovietici în construirea societății socialiste a fost justă. Dar în cadrul acestei recunoașteri sînt posibile diferite păreri despre însemnătatea greșelilor comise în perioada conducerii lui Stalin, despre însemnătatea încălcărilor legalității, îngrădirilor democrației de partid, sovietice etc. și despre influența pe care au exercitat-o ele asupra întregii dezvoltări economice și politice a U.R.S.S.

Repet că această deosebire de păreri este posibilă și o discuție deschisă asupra acestei probleme nu poate fi decît utilă pentru dezvoltarea mișcării noastre, deoarece ea corespunde unui grad mai înalt de maturitate, înțelegeri reciproce și încrederii. Acest lucru este cu atît mai adevărat, cu cît această deosebire de păreri nu atenuează, ci cum sublinia — în ce mă privește pe mine și organele de conducere ale partidului nostru — aprobarea necondiționată a acțiunilor pe care conducătorii P.C.U.S. le-au întreprins și le întreprind pentru lichidarea totală a urmărilor cultului personalității lui Stalin atît în Uniunea Sovietică cît și în mișcarea muncitorească internațională".

AUTOCRITICA VA ADUCE NUMAI FOLOS CLASEI MUNCITOARE

STOCKHOLM 5 (Agerpres).— Hotărîrea C.C. al P.C.U.S. „Cu privire la lichidarea cultului personalității și a urmărilar sale" a trezit un larg ecou în presa suedeză. Toate ziarele suedeze din 3 iulie au publicat o expunere amplă a hotărîrii. Cîteva ziare au consacrat hotărîrii articole de fond speciale.

„Ny Dag" publică o expunere a hotărîrii sub titlul: „Moscova dă explicații cu privire la cultul personalității lui Stalin. Cercurile reacționare din S.U.A. încearcă să tulbure situația. Autocritica curajoasă și necruțătoare va aduce numai folos clasei muncitoare".

UN DOCUMENT DE URIAȘĂ IMPORTANȚĂ PENTRU DEZVOLTAREA MIȘCĂRII MUNCITOREȘTI

VARȘOVIA 5 (Agerpres). — P.A.P. transmite: Oamenii muncii din R.P. Polonă au salutat cu adîncă satisfacție Hotărîrea C.C. al P.C.U.S. „Cu privire la lichidarea cultului personalității și a urmărilor sale". Acest document istoric a fost publicat la loc de frunte în toate ziarele centrale și locale din Polonia și a fost de multe ori transmis la posturile de radio poloneze. Presa și posturile de radio subliniază uriașa importanță a hotărîrii pentru dezvoltarea mișcării muncitorești internaționale, pentru întărirea unității și solidarității frățești a partidelor comuniste și muncitorești, ale tuturor forțelor socialismului.

În zilele de 3 și 4 iulie acest document a fost citit în colectivele din uzinele și fabricile capitalei R. P. Polone și în celelalte orașe din țară.

Referindu-se la partea hotărîrii a C.C. al P.C.U.S. în care sînt demascați organizatorii atacului antipopular de la Poznan, L. Tyminski, inginer la centrala termoelectrică de la Varșovia, a spus:

Cunoaștem manevrele dușmanilor păcii și socialismului. El caută să semene discordie în rîndurile mișcării muncitorești. Dar va avea oare aceasta un rezultat? Provocarea infamă de la Poznan arată cine a inspirat-o și cine a subvenționat-o. Provocatorii au primit riposta meritată și o vor primi totdeauna. Poporul nostru va întări și mai mult vigilența, unitatea ideologică și legăturile frățești cu Partidul Comunist al Uniunii Sovietice. Poporul nostru trage concluzii din uneltirile agenturii imperialiste de la Poznan și face totul pentru a-și strînge rîndurile, pentru a da o ripostă nimicitoare tuturor celor ce vor atenta la puterea noastră populară și la cuceririle populare.

La a doua citire

Bundestagul a aprobat proiectul de lege cu privire la serviciul militar

BONN 5 (Agerpres). — La 4 iulie Bundestagul a început dezbaterile în legătură cu a doua citire a proiectului de lege guvernamental cu privire la introducerea serviciului militar obligatoriu.

În numele grupului parlamentar al partidului social-democrat din Germania, Ollenhauer, a făcut o declarație.

Ollenhauer a anunțat că grupul social-democrat a hotărît să participe la cea de a doua citire a proiectului de lege cu privire la introducerea serviciului militar obligatoriu, numai în interesul tineretului, pe care această lege îl afectează în mod special. În lumina acestor considerente grupul parlamentar social-democrat intenționează să obțină includerea în proiectul de lege discutat a unei serii de completări și amendamente.

În continuarea ședinței fracțiunile P.S.D.G. și Blocului german au părăsit Bundestagul în semn de protest împotriva poziției adoptate de fracțiunile coaliției guvernamentale. Bundestagul a încheiat apoi numai cu participarea deputaților coaliției guvernamentale discutarea în cea de a doua citire a proiectului de lege guvernamental cu privire la introducerea serviciului militar general obligatoriu.

În seara zilei de 4 iulie proiectul a fost votat prin ridicare de mîini, în sală fiind prezenți numai 285 deputați din totalul de 487.

MIȘCARE GREVISTĂ ÎN ȚĂRILE CAPITALISTE

În ultimul timp, agențiile de presă occidentale acordă o atenție deosebită valului de greve care a cuprins S.U.A., Anglia și alte țări capitaliste.

Mii și sute de mii de muncitori din aceste țări nemaiputînd face față greutăților materiale provocate între altele de cursa înarmărilor, care aduce după sine creșterea impozitelor, inflația, scumpirea costului vieții, șomaj etc., se ridică la luptă pentru satisfacerea revendicărilor lor vitale. În unele țări ale capitalului, în urma refuzului patronilor de a satisface cerințele legitime ale muncitorilor, au fost paralizate ramuri întregi ale economiei naționale. Iată mai jos cîteva relatări din actuala mișcare grevistă care a cuprins țările capitaliste:

● Greva oțelarilor de la Pittsburg (S.U.A.) a fost declanșată în noaptea de 30 iunie spre 1 iulie. La această grevă care este a cincea grevă de mari proporții din această industrie de la război încoace, participă 650.000 muncitori paralizînd astfel 90 la sută din producția de oțel a Statelor Unite. Dat fiind că reprezentanții sindicatului nu acceptă condițiile înjositoare propuse de patroni, de a încheia un contract pe o perioadă de 4 ani și 4 luni în care timp muncitorii să nu aibă dreptul de a declara grevă, se prevede că această grevă ar putea fi de lungă durată. Principala consecință a acestei greve este reducerea producției de oțel a Statelor Unite cu 2 milioane de tone săptămînal, pe toată durata ei.

Trebuie arătat că greva de la Pittsburg nu este singura, și că ea face parte din ansamblul mișcării greviste ce a cuprins S.U.A. Dintr-un raport al Ministerului Muncii al Statelor Unite reiese că în luna mai 1956 numărul și amploarea grevelor a sporit în comparație cu luna precedentă. Astfel, din cifrele raportului menționat se constată că în luna mai a. c. au avut loc 450 de greve la care au participat 190.000 de muncitori, în timp ce în luna aprilie numărul grevelor a fost tot de 450, însă cu o participare mult mai mică — de 140.000 de muncitori.

● În Anglia la 3 iulie aproximativ 8000 de muncitori de la o mină de cupru au declarat grevă.

În urma concedierilor în masă din industria britanică de automobile, toți cei 3000 de muncitori de la uzinele „Nuffield Metal Products Limited" au declarat o grevă în semn de protest împotriva concedierii a 700 dintre tovarășii lor de muncă. O grevă asemănătoare a avut loc și la marile întreprinderi „British Motor Corporation" unde au luat parte alți 3000 de muncitori.

● Potrivit relatărilor posturilor de radio din Japonia la 1 iulie 12.000 de muncitori de la Societatea de construcții navale „Mițui" din Nagasaki au declarat o grevă de 48 de ore. La această grevă s-au alăturat a doua zi toți docherii din acest mare port.

● Peste 10.000 de docheri din portul Incion (Coreea de sud) au declarat o grevă generală de protest împotriva nerespectării promisiunilor de majorare a salariilor și împotriva încercărilor de concediere în masă a muncitorilor care și-au exprimat nemulțumirea.

● 20.000 de muncitori de pe plantațiile din Sumatra de est, aparținînd olandezilor, au declarat o grevă de 24 de ore cerînd încheierea cît mai grabnică a unui contract părăsit de muncă.

● Recenta grevă de 24 de ore a argaților și arendașilor din Italia care au cerut îmbunătățirea situației lor materiale s-a desfășurat sub semnul unei puternice unități de acțiune. În numeroase regiuni au participat la grevă toți muncitorii agricoli. În Valea Padului — principala regiune agrară a Italiei — greva argaților, declarată pe termen nelimitat, continuă.

Documente ale Biroului Consiliului Mondial al Păcii

PARIS 5 (Agerpres). — TASS transmite: Biroul Consiliului Mondial al Păcii a transmis pentru a fi publicate în presă următoarele documente adoptate la ședința de la Paris a Biroului care a avut loc între 23 și 25 iunie:

Declarația Biroului Consiliului Mondial al Păcii

În declarație se spune printre altele:

Consiliul Mondial al Păcii consideră că noua situație internațională cere nu numai noi eforturi ci și schimbări profunde în felul de a aborda rezolvarea problemelor și în formele luptei pentru pace.

În ceea ce îl privește el este ferm hotărît să depună aceste eforturi și să înfăptuiască aceste schimbări.

Popoarele încep să-și dea seama de binefacerile destinderii încordării în relațiile internaționale, destindere pe care au dorit-o, pentru care au luptat și care se și reflectă pozitiv asupra relațiilor între guverne.

Totuși, cursa înarmărilor, experiențele cu arma nucleară, căutarea de noi tipuri decisive de arme continuă. Toate acestea lipsesc popoarele de uriașele resurse necesare pentru bunăstarea lor și mențin primejdia unui conflict armat general, mențin disperarea și îngrijorarea.

De aceea, acțiuni coordonate ale forțelor iubitoare de pace sînt în prezent mai necesare decît oricînd pentru a împrăștia atît în Apus, cît și în Răsărit, neîncrederea care mai paralizează încă colaborarea între state și reglementarea problemelor internaționale importante. Pentru a împrăștia această neîncredere este necesar sprijinul poporului american și poporului sovietic. Această acțiune nu poate fi înfăptuită fără participarea atît a popoarelor care fac parte din diferite blocuri, cît și a țărilor care, ca de pildă India și Iugoslavia, și-au statornicit independența față de aceste blocuri.

În aceste condiții Consiliul Mondial al Păcii va căuta continuu contacte cu toate organizațiile care acționează pentru cauza păcii.

Consiliul Mondial al Păcii consideră că această activitate trebuie să fie organizată în condiții de independență deplină față de guverne și partide politice și exclusiv spre folosul cauzei păcii.

Ținînd seama de năzuința generală a opiniei publice mondiale spre dezarmare, Consiliul Mondial al Păcii propune tuturor forțelor iubitoare de pace să desfășoare, în formele ce le sînt proprii, o campanie largă care să permită guvernelor și Organizației Națiunilor Unite să depășească declarațiile de intenții și să încheie în sfîrșit primele acorduri care sînt așteptate de toate popoarele.

Scrisoarea adresată guvernelor S. U. A., U.R.S.S. și Marii Britanii

În scrisoare se spune printre altele:

Recentele cercetări științifice au arătat că exploziile experimentale ale armei nucleare au produs în întreaga lume cenușă radioactivă, sub formă de praf și de ploi. Oamenii sînt, așadar, expuși direct sau indirect radiațiilor, al căror efect dăunător nu poate fi încă determinat pe deplin. Chiar dacă radiația adevărată este mai mică decît ceea ce se consideră în prezent drept doză inofensivă, este știut că plantele, animalele și peștii sînt purtătorii unor concentrații mai înalte.

Încetînd exploziile experimentale, puterile care posedă arma nucleară ar dovedi sincera lor năzuință spre încheierea neîntîrziată a unui acord mai deplin pe calea dezarmării controlate.

În urma celor spuse mai sus, chemăm guvernele Statelor Unite ale Americii, Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Marii Britanii să încheie de urgență un acord cu privire la încetarea tuturor felurilor de experiențe și de explozii experimentale ale armei atomice.

Oamenii muncii din Polonia au deplină încredere în P.M.U.P.

VARȘOVIA 5 (Agerpres). — P.A.P. transmite: După provocarea de la Poznan, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez a primit numeroase scrisori și telegrame din întreaga țară, din diferite cercuri, de la diferite întreprinderi, din sate, precum și din partea tineretului, care exprimă încrederea deplină pe care masele muncitoare o au în partid.

Din scrisori reiese dorința pentru o muncă mai bună, pentru executarea mai deplină și mai eficace a sarcinilor de producție.

Scrisorile care vin la Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez condamnă în termeni energici pe instigatorii provocării. „Noi condamnăm pe infamii provocatori cu toată tăria, se spune într-o scrisoare a muncitorilor unei întreprinderi carbonifere din voevodatul Stalinograd".

Numeroase semnături pot fi văzute pe scrisorile venite din partea tineretului de la orașe și sate. „Semnînd scrisoarea noastră în mod colectiv noi asigurăm Comitetul Central al partidului nostru și Comitetul Central al Uniunii Tineretului polonez, scriu participanții la adunarea tineretului sătesc din Raden, că vom întări vigilența, că vom lucra mai bine, pentru a traduce în viață, la țară, sarcinile prevăzute de plenara Comitetului Central al partidului, că ne vom strînge și mai puternic rîndurile în jurul partidului și al organizațiilor Uniunii Tineretului polonez".

★

VARȘOVIA 5 (Agerpres). — Ziarele poloneze au publicat o știre în care se spune că la 30 iunie a.c. Departamentul de Stat al S.U.A. a însărcinat Crucea Roșie americană să transmită Poloniei sub formă de donație o anumită cantitate de cereale, făină și alte produse alimentare.

La 4 iulie a.c. Crucea Roșie poloneză a transmis prin Liga Societăților de Cruce Roșie din Geneva un răspuns negativ la această propunere.

Polonia nu are nevoie de pomană. În același timp însă ea este gata să dezvolte un larg schimb comercial cu Statele Unite ale Americii și să cumpere dn S.U.A. și cerealele de care are nevoie pe baza principiilor egalității în drepturi și avantajului reciproc. Politica discriminatorie în domeniul comerțului, pe care o practică Statele Unite împiedică un astfel de schimb comercial. Calea ce duce spre întărirea relațiilor dintre popoarele polonez și american nu este aceea a pomenilor, ci a înțelegerii de către guvernul Statelor Unite ale Americii a necesității de a renunța la amestecul în treburile noastre interne și la încetarea acțiunilor dușmănoase.

Crește numărul membrilor P.C. Chinez

PEKIN 5 (Agerpres). — După cum anunță ziarele, numărul membrilor Partidului Comunist Chinez este de peste 9 milioane. În ultimul an rîndurile partidului comunist au crescut considerabil datorită atragerii în partid a unor muncitori și țărani fruntași, a unor oameni de știință și artă.

În primul trimestru al anului curent 200.000 de membri ai Noii Uniunii Democrate a Tineretului din China s-au înscris în Partidul Comunist Chinez.

In 24 de ore

PARIS. — Ansamblul Teatrului Național „I. L. Caragiale", care a obținut un succes deosebit la Festivalul Internațional de artă dramatică de la Paris, a plecat miercuri seara spre patrie cu trenul Arlberg-Express.

CAIRO. — Recent s-a deschis la Cairo Expoziția permanentă Industrială a R.P.R. organizată de Camera de Comerț a R.P.R. Numeroase ziare egiptene salută cu satisfacție deschiderea acestei expoziții.

LONDRA. — La 2 iulie a.c. ministrul R.P.R. la Londra a oferit un koktail cu ocazia prezenței la Londra a delegației Crucii Roșii a R.P.R. condusă de dr. O. Belea, președintele Crucii Roșii a R.P.R.

TIRANA. — La invitația lui Kim Ir Sen, Enver Hodja, prim secretar al C.C. al Partidului Muncii din Albania, și Mehmet Shehu, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Albania vor vizita R.P.D. Coreeană.

ROMA. — După cum anunță agenția France Presse, cancelarul Republicii Federale Germane, Adenauer, l-a invitat pe președintele Republicii Italia, Gronchi, să facă o vizită în Germania Federală. Gronchi a acceptat invitația.

MOSCOVA. — La 5 iulie, Dag Hammarskjoeld, secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, care se află la Moscova la invitația guvernului U.R.S.S., s-a întîlnit la Casa Centrală a ziariștilor cu reprezentanți ai presei sovietice și străine.

Inscripție la fotografii

O PROBLEMĂ MARE CU COPII MICI

Zilnic, de pe străzile marilor orașe din Statele Unite — New York, Chicago, Los Angeles și altele dispar copii mici. În urmă cu cîteva săptămîni (potrivit relatărilor presei americane) dl. Marilyn Dankman a intrat într-o prăvălie din New-York pentru a face cumpărături. După zece minute, cînd a ieșit din magazin, Marilyn a observat că fiul său de trei ani, pe care îl lăsase la intrare, dispăruse. Toate cercetările efectuate au rămas fără rezultat.

După cum arată cifrele și faptele, se pare, că aceste dispariții formează obiectul unei profesii bine definite, cu scopuri foarte precise și anume: comerțul cu copii.

Așa cum relatează presa vesteuropeană, această „meserie" nu se practică numai „la negru". Nu, nicidecum. Există legi în S.U.A. care interzic și pedepsesc, de exemplu, trecerea frontierei cu o mașină furată, dar dacă e vorba de copii, poți fura și vinde fără teamă că vei fi pedepsit.

Deoarece fenomenul a căpătat însă un caracter de masă au luat atitudine și oamenii de stat. O comisie senatorială condusă de senatorul Kefauver a făcut o anchetă și... a publicat un raport oficial. Concluziile sînt edificatoare și convingătoare:

— Traficul cu copii mici are loc pe întregul teritoriu al Statelor Unite.

— Mii de copii — între 10.000—15.000 pe an — sînt vînduți de către traficanți.

— Prețul unui copil variază între 300—3.500 dolari, ținîndu-se cont de aspectul fizic, de vîrsta copilului și în special de situația viitorilor „părinți" adoptivi. (A fost un caz cînd un copil a costat de pildă 10.000 dolari).

Pentru alimentarea pieții cu această „marfă" sînt însărcinați agenți speciali aleși din diferite domenii de activitate. Aceștia, fie că fură copiii de pe stradă, fie că au legături cu femei însărcinate necăsătorite, își concentrează activitatea în uzine, unde lucrează femei tinere, în gări, maternități etc. Doamna Shinder, (în fotografia din dreapta) care a cumpărat cu 2.500 dolari sugarul pe care îl vedeți în fotografia din stînga, după ce a plasat 150 de dolari și polițiștilor ca „bacșiș" își poate acum vedea de treabă.

După cum se poate ușor observa, comerțul cu copii e în floare în Statele Unite, precum și în alte țări capitaliste: Canada, Japonia, Italia, Franța.

Mizeria de nedescris în care se află unele familii le obligă ca în schimbul unei sume oarecare să-și lase copiii lor în grija soartei, care ajung apoi pe mîinile traficanților. Acești misiți vînd sărmanele ființe unor elemente fără scrupule, care, apoi, întrebuințează acești copii ca reclamă, care să provoace mila la cerșit. Alții, îi pun mai tîrziu să muncească. În multe state capitaliste această plagă socială e în plină dezvoltare.

CONST. MACOVEI

Scînteia tineretului — Sport — Scînteia tineretului

Colaborarea — CHEIA SUCCESULUI

— Pe marginea întrecerilor de vară a tineretului primei etape a Spartachiadei din regiunea Timișoara —

Încă din timpul desfășurării Spartachiadei de iarnă a tineretului, ne-am dat sema că fără colaborarea strînsă a organelor și organizațiilor U.T.M. cu organele C.F.S., A.V.S.A.P. și a colectivelor sportive, nu pot fi obținute rezultate îmbucurătoare. Măsurile care au fost luate sînt simple, dar rodnice.

Printre altele, noi am organizat în colaborare cu colectivele sportive întreceri demonstrative ale echipelor de volei și handbal din cadrul campionatului regional, echipe care s-au întrecut în special în satele unde munca sportivă mergea slab. Comisia regională, întrunindu-se regulat, a luat măsuri operative acolo unde munca de popularizare mergea mai slab. De asemenea a tipărit 8000 de afișe de popularizare a Spartachiadei, iar peste 7000 afișe au fost tipărite de comisiile locale ale spartachiadei din Arad, Reșița și Timișoara.

Cele mai bune rezultate în colaborarea dintre U.T.M. și colectivele sportive s-au obținut în raionul și orașul Reșița. Pentru a coordona întreaga activitate, aici s-a format un corp de instructori alcătuit din cei mai buni profesori de educație fizică, activiști nesalariați ai comitetului raional și orășenesc U.T.M. și ai A.V.S.A.P., cadre care în fiecare duminică se deplasează în comune, unde ajută la organizarea practică a concursurilor. Aceștia sînt ajutați de membrii comisiilor pe ramuri de sport și de arbitri pe discipline sportive.

Această experiență a fost extinsă pe scară regională.

Toate acestea ne-au ajutat ca în prima etapă a întrecerilor să obținem rezultate îmbucurătoare. Pînă acum, pe regiune avem un număr de peste 150.000 participanți. Disciplinele cu cea mai mare participare au fost atletismul, fotbalul și voleiul. Rezultatele cele mai frumoase în antrenarea tinerilor în întrecerile primei etape au fost obținute în raionul Reșița, unde au fost antrenați 29.233 participanți, dintre care 8449 fete, apoi raionul Timișoara 11.000 participanți și raionul Orșova 7495 participanți.

Tot ca rod al colaborării a fost și preocuparea sporită pentru amenajarea bazelor sportive. În cadrul „Lunii construcțiilor și a amenajării bazelor sportive" în regiunea noastră s-au construit 50 terenuri de fotbal, 160 terenuri de volei, 20 terenuri pentru tenis de cîmp, 15 popicarii și multe altele, nou construite sau reamenajate.

Desfășurarea primei etape a Spartachiadei de vară impune cîteva concluzii de care noi va trebui să ținem seama. Va trebui să dezvoltăm formele bune de colaborare dintre organizațiile U.T.M. și colectivele sportive. Faptul că în unele raioane s-au obținut rezultate bune iar în altele ca: Jimbolia, Lipova, orașul Arad, deși au posibilități mari, numărul participanților este destul de mic, ne impune organizarea unor schimburi de experiență cît mai rodnice și analizarea, în cadrul biroului sau al comitetului regional U.T.M., a muncii în această direcție. De asemenea activiștii comitetului regional U.T.M. trebuie să fie instruiți să se ocupe mai temeinic și nu în mod întîmplător de antrenarea tinerilor în cadrul spartachiadelor tineretului.

Nu putem afirma că în cadrul primei etape nu au fost și deficiențe, în unele locuri chiar mari. O lipsă importantă este aceea că numărul fetelor antrenate în prima etapă este foarte mic. În raioane ca Făget, Lipova, fetele nu reprezintă nici 20 la sută din numărul total al participanților, iar în raionul Jimbolia numai 7,2 la sută din totalul participanților. Mai sînt lipsuri serioase și în antrenarea tineretului sătesc, lipsuri ce se datoresc slabei colaborări a organizațiilor U.T.M. cu colectivele sportive „Recolta".

Pentru viitoarele etape ale Spartachiadei de vară a tineretului, noi ne-am propus, împreună cu comitetul regional C.F.S. să trimitem cadre tehnice: antrenori, arbitri, instructori sportivi, profesori de educație fizică pentru a ajuta la organizarea fazelor pe centre de comună și raionale. De asemenea, vîrfurile sportive vor fi trimise pentru pregătirea tehnică a echipelor, pentru ca Spartachiada să dea roade nu numai în antrenarea în masă a tineretului, ci și la ridicarea tinerelor talente — viitoarele cadre de performanță ale sportului nostru.

Traducerea în viață a acestor măsuri va duce ca și la Spartachiada de vară regiunea Timișoara să obțină rezultate dintre cele mai bune și să-și mențină locul fruntaș cîștigat în Spartachiada de iarnă.

IOSIF LOBODICS
președintele comisiei regionale Timișoara de organizare a Spartachiadei de vară a tineretului

Întîlnirea internațională de baschet dintre R. P. R. — R. P. Chineză

Joi seara, pe stadionul Republicii, în prezența unui public numeros s-a desfășurat dubla întîlnire internațională de baschet dintre reprezentativele R.P.R. și R. P. Chineze.

Spectatorii au apreciat mult meciul echipelor feminine, care au prestat un joc interesant, foarte iute și spectaculos. Baschetbalistele chineze au impresionat prin tehnica lor individuală și combinațiile pline de subtilitate. Echipa noastră a jucat cu mult elan și datorită unei mai mari precizii la coș a decis partida în favoarea sa cu scorul de 75—66 (34—32).

Întîlnirea dintre echipele masculine s-a terminat la egalitate: 65—65 (30—28). Selecționata R.P.R. a început foarte puternic reușind să conducă la pauză cu 30—28. În repriza a doua baschetbaliștii chinezi au o revenire excepțională și conduc la un moment dat cu un avans de 5 puncte. Jucătorii noștri egalează spre sfîrșit, în ultimele minute preiau conducerea, dar oaspeții echilibrează situația și meciul se termină nedecis. Echipa chineză a făcut un joc remarcabil aplaudat în repetate rînduri de spectatori.

(Agerpres)

Teatrul M. H. A. T. la Cluj

CLUJ 5 (de la trimisul Agerpres) Joi dimineața un grup de actori ai Teatrului Academic de Artă „M. Gorki" din Moscova s-a întîlnit cu actori, regizori, pictori scenografi din Cluj precum și cu actori de la teatrele de stat din Timișoara, Baia Mare, Oradea, Tg. Mureș și Turda care au venit la Cluj să asiste la spectacolele M.H.A.T.-ului.

În aceeași dimineață, pe scena Operei Maghiare de Stat, colectivul Teatrului Național din Cluj a prezentat pentru actorii M.H.A.T. fragmente din piesa „Pygmalion" de G. B. Shaw.

Seara, Teatrul Academic de Artă „M. Gorki" a prezentat pe scena Teatrului Național drama „Trei surori" de Cehov.

Vineri, M.H.A.T.-ul își încheie turneul la Cluj și se va întoarce în Capitală pentru a continua spectacolele pe scena Teatrului de Operă și Balet al R.P.R.

Primul spectacol al ansamblului „Grenzpolizei" din R. D. Germană

Ansamblul de cîntece și dansuri „Grenzpolizei" din R.D. Germană a prezentat joi seara primul spectacol în Capitală pe scena Teatrului de vară din parcul de cultură și odihnă „Nicolae Bălcescu".

Tinerii artiști ai Ansamblului, mesageri ai artei populare germane, au făcut să răsune în cîntece și dansuri aspirația lor fierbinte către unitatea Germaniei, către o viață pașnică și constructivă.

Programul s-a caracterizat printr-o mare varietate de genuri muzicale, pe care tinerii artiști le interpretează cu o egală măiestrie.

VICTOR POP

După o suferință de neînchipuit, a încetat din viață un tînăr comunist, activist al organizației de tineret, tovarășul Victor Pop. Născut la 12 ianuarie 1929, tovarășul Victor Pop s-a încadrat în mișcarea revoluționară de tineret încă din 1945, la vîrsta de 16 ani, și a dăruit scurta sa viață cu o pasiune comunistă, luptei noastre comune pentru fericire.

În 1945, fiind elev la liceul din Făgăraș, s-a înscris în Tineretul Progresist, apoi în 1946 a intrat în rîndurile Partidului Comunist Romîn. Pînă în 1948, a îndeplinit diverse munci de răspundere din cadrul U.A.E.R. și U.T.M. În 1948, a fost țintuit la pat de o boală grea. De atunci, a început o luptă impresionantă pentru viață.

În noiembrie 1951, Victor Pop a intrat în redacția ziarului „Scînteia tineretului", și a muncit cu abnegație și pasiune. În ultima perioadă a lucrat în redacția revistei „Tînărul leninist".

O parte din ultimii ani l-a petrecut în sanatoriu unde, spre uimirea multora, a scris articole, a studiat, a desfășurat activitate obștească.

Însuflețit de idealurile noastre scumpe, Victor Pop a fost mereu nemulțumit de sine, a luptat să dea mai mult, să se ridice la înălțimea unui comunist adevărat.

Vom păstra în noi întotdeauna dragostea sa de muncă, de viață.

UN GRUP DE TOVARĂȘI

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.68.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52